

จังหวัดบึงกาฬ

“ภูทอกแหล่งพระธรรม คำล้ำยพารา งามตาแก่งอาฮง บึงโขงหลงเพลินใจ น้ำตกใสเจ็ดสี
ประเพณีแข่งเรือ เหนือสุดแดนอีสาน นมัสการหลวงพ่อใหญ่ ศูนย์รวมใจศาลสองนาง”

ตราประจำจังหวัด ประกอบด้วย ภูทอก บึงโขงหลง และต้นไม้ ในวงลวดลายไทย

ความหมาย

ภูทอก หมายถึง ภูเขาที่มีลักษณะเป็นภูโดดลูกเดียว และอีกนัยหนึ่งหมายถึงภูทอกอันเป็นที่รู้จักของมหาชน คือ ภูทอกในจังหวัดบึงกาฬที่มีสะพานและบันไดไม้เวียนขึ้น ๗ ชั้น สามารถชมทัศนียภาพได้โดยรอบ สร้างด้วยแรงศรัทธาของพุทธบริษัทนานถึง ๕ ปี เปรียบเสมือนเส้นทางธรรม ที่น้อมนำสัตบุรุษให้พ้นโลกแห่งโลภี โลภะแห่งโลภุทธะหรือโลกแห่งการหลุดพ้นด้วยความเพียรพยายามและมุ่งมั่น เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจของพระเกจิอาจารย์และชุมชน อีกทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยว “เชิงพุทธรักษ์” คือ การท่องเที่ยวเชิงแสวงบุญหรือธรรมจาริกที่สำคัญแห่งหนึ่ง

บึงโขงหลง หมายถึง แหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่ที่เป็นทั้งแหล่งที่ให้ประโยชน์ในการยังชีพของสิ่งมีชีวิตทั้งมวล ไม่ว่าจะเป็น สัตว์ใหญ่ น้อย หรือพืช เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ได้รับการยอมรับในระดับโลก โดยได้ประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง เมื่อปี ๒๕๒๕ และขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติ อันดับที่ ๑,๐๘๘ ของโลก (Wetland of International Importance) เมื่อปี ๒๕๔๔ เป็นแห่งที่สองในประเทศไทย และเป็นแห่งแรกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงให้เห็นถึงความชุ่มชื้นแห่งแผ่นดินบึงกาฬ และที่สำคัญคือเป็นแหล่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัด โดยน้ำจากบึงโขงหลงได้ใช้ทำน้ำพระพุทธมนต์ศักดิ์สิทธิ์สำหรับเข้าร่วมในพระราชพิธีสำคัญในหลายคราวอีกด้วย

ต้นไม้ หมายถึง ความชุ่มชื้น ความอุดมสมบูรณ์ เป็นที่อาศัยและยังชีพของหมู่คนและสัตว์ ทั้งมวล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดบึงกาฬ ที่มีป่าไม้และพรรณไม้มีค่ามากมาย ตลอดจนมีสัตว์หายากอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

ธงประจำจังหวัดบึงกาฬ

เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง ๕๔ เซนติเมตร ยาว ๘๔ เซนติเมตร ประกอบด้วยแถบสี ๓ แถบ ตามสัดส่วนธง แถบสีขาว ขนาดความกว้าง ๒๓ เซนติเมตร อยู่กึ่งกลางพื้นธง สีม่วงซึ่งเหลือเป็นแถบบนและแถบล่างความกว้างแถบละ ๑๕.๕ เซนติเมตร มีตราจังหวัดอยู่ตรงกลางขนาดเส้นรอบวง ๗๗ เซนติเมตร

ความหมาย

ขนาดของธง รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง ๕๔ เซนติเมตร หมายถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นปีที่ตั้ง จังหวัดบึงกาฬ ขนาดความยาว ๘๔ เซนติเมตร หมายถึง ปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระชนมพรรษา ๘๔ พรรษา (ครบ ๗ รอบ) มีแถบสี ๓ แถบ หมายถึง เดือน ๓ คือเดือนมีนาคม แถบสีขาวขนาดความกว้าง ๒๓ เซนติเมตร หมายถึง วันที่ ๒๓ ที่ตั้งจังหวัดบึงกาฬ มีตราประจำจังหวัดอยู่ตรงกลางขนาดเส้นรอบวง ๗๗ เซนติเมตร หมายถึง จังหวัดที่ ๗๗ ของประเทศไทย

สีม่วงขาว คือ สีของจังหวัดบึงกาฬ สีม่วง หมายถึงสีประจำจังหวัดหนองคาย เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬ แยกการปกครองออกมาจากจังหวัดหนองคาย จึงยังคงมีความสัมพันธ์กันทั้งในเชิงสัญลักษณ์ ความผูกพันของความเป็นญาติมิตร สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ ความดี ความมีคุณธรรม เนื่องจากจังหวัดบึงกาฬ เป็นแผ่นดินแห่งความบริสุทธิ์และสูงส่งด้วยคุณธรรม ๓ ประการ คือ พระปณิธานอันศักดิ์สิทธิ์ เช่นหลวงพ่อใหญ่ วัดสำคัญ เช่น วัดโพธาราม และพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เช่น หลวงปู่ทองพูล เป็นต้น

ต้นไม้และดอกไม้ประจำจังหวัดบึงกาฬ

สิรินธรวัลลี หรือชื่อพื้นเมือง สามสิบสองประดง ชื่อวิทยาศาสตร์ *Bauhinia sirindhorniae* K. & S.S. Larsen อยู่ในวงศ์ LEGUMINOSAE – CAESALPINIOIDEAE เป็นพืชถิ่นเดียว และหายากทางนิเวศวิทยาและการกระจายพันธุ์ พบที่จังหวัดบึงกาฬ ตามชายป่าดิบแล้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว และบริเวณใกล้เคียงระดับความสูง ๑๕๐ – ๒๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล

ความสำคัญ ในปี ๒๕๓๘ ดร.ชวลิต นิยมธรรม และคณะ ได้ค้นพบ ณ บริเวณชายป่าดิบแล้ง บนเทือกเขาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว พื้นที่จังหวัดหนองคายเดิม ต่อมาเมื่อศาสตราจารย์ไค ลาร์เซน (Kai Lasen) ผู้เชี่ยวชาญพรรณไม้ชาวเดนมาร์ก และภรรยา (อาจารย์สุพิศศักดิ์สุวรรณ ลาร์เซน) เดินทางมาตรวจสอบปรากฏว่าเป็นพืชชนิดใหม่ของโลกจึงขอพระราชทานพระราชนุญาต ใช้พระนามาภิไธยของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อเทิดพระนามของพระองค์ท่านโดยใช้ชื่อว่า *Bauhinia sirindhorniae* K. & S.S. Larsen หรือ **สิรินธรวัลลี** อันหมายถึง วัลยชาติแห่งองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ดังนั้น เพื่อเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้มีพระกรุณาธิคุณต่อปวงชนชาวไทย และชาวจังหวัดบึงกาฬตลอดมา ประกอบกับเป็นพันธุ์ไม้หายากประจำถิ่นมีเฉพาะในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและใกล้เคียงเท่านั้น สิรินธรวัลลีจึงเหมาะสมที่จะเป็นพันธุ์ไม้ประจำจังหวัดบึงกาฬ

๕. สภาพภูมิอากาศ

มีลักษณะอากาศจัดอยู่ในจำพวกฝนแล้งร้อนและแห้งแล้ง (อันวาคม – มกราคม) ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิจะเริ่มลดในเดือนพฤศจิกายนและต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม ในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคมเป็นฤดูเปลี่ยนมรสุมเหนือ อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนมีนาคมและร้อนจัดในเดือนเมษายน ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (มิถุนายน – กรกฎาคม) อุณหภูมิโดยทั่วไปจะลดลงในเดือนตุลาคมเป็นฤดูเปลี่ยนมรสุมใต้ อุณหภูมิจะเริ่มลดลงจนอากาศหนาวเย็น

๖. การปกครอง

จังหวัดบึงกาฬแบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๖๑๕ หมู่บ้าน ๑๗ เทศบาลตำบล ๔๒ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตารางที่ ๑ : แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ.๒๕๕๕

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.	ระยะทางจาก อำเภอ – จังหวัด
๑. อำเภอเมืองบึงกาฬ	๑๒	๑๓๑	๖	๗	-
๒. อำเภอพรเจริญ	๗	๕๘	๓	๔	๔๕
๓. อำเภอโซ่พิสัย	๗	๙๕	๑	๗	๗๘
๔. อำเภอเซกา	๙	๑๓๕	๓	๘	๘๔
๕. อำเภอปากคาด	๖	๖๔	๒	๖	๔๕
๖. อำเภอบึงโขงหลง	๔	๕๖	๒	๓	๙๗
๗. อำเภอศรีวิไล	๕	๕๑	๑	๔	๒๔
๘. อำเภอหนองวัวซอ	๓	๒๕	-	๓	๔๔
รวม	๕๓	๖๑๕	๑๗	๔๒	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ ณ ตุลาคม ๒๕๕๕

๗. ประชากร

จังหวัดบึงกาฬมีประชากรจำนวน ๔๑๑,๗๘๙ คน แบ่งเป็นชายจำนวน ๒๐๗,๕๒๓ คน เป็นหญิงจำนวน ๒๐๔,๒๖๖ คน

ตารางที่ ๒ : แสดงจำนวนประชากร แยกเป็นรายอำเภอ ณ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	พื้นที่ (ตร.กม.)	ประชากร				ความหนาแน่น ของประชากร/ ตร.กม.
		ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน	
๑. อำเภอเมืองบึงกาฬ	๖๗๓.๓๘๕	๔๕,๐๕๗	๔๔,๖๖๑	๘๙,๗๑๘	๒๗,๐๙๔	๑๓๓.๒๓
๒. อำเภอพรเจริญ	๓๖๒.๔๑๘	๒๑,๕๓๒	๒๑,๓๖๔	๔๒,๘๙๖	๑๑,๒๓๕	๑๑๘.๓๖
๓. อำเภอโซ่พิสัย	๙๘๕.๒๖๒	๓๕,๖๗๖	๓๗,๙๘๗	๗๐,๖๖๓	๑๘,๖๖๖	๗๑.๗๒
๔. อำเภอเซกา	๙๗๘.๔๒๙	๔๒,๖๙๒	๔๑,๘๖๖	๘๔,๕๕๘	๒๓,๐๐๗	๘๖.๔๒
๕. อำเภอปากคาด	๒๑๘.๑๐๐	๑๗,๔๓๙	๑๗,๑๕๐	๓๔,๕๘๙	๙,๗๙๐	๑๕๘.๕๙
๖. อำเภอบึงโขงหลง	๓๙๘.๑๕๒	๑๘,๔๖๒	๑๘,๐๓๒	๓๖,๔๙๔	๑๐,๓๓๙	๙๑.๖๖
๗. อำเภอศรีวิไล	๔๕๐.๐๐๐	๑๙,๙๒๖	๑๙,๕๕๖	๓๙,๔๘๒	๑๑,๒๕๑	๘๗.๗๔
๘. อำเภอหนองวัวซอ	๒๔๐.๐๐๐	๖,๗๓๙	๖,๖๕๐	๑๓,๓๘๙	๓,๕๖๘	๕๕.๗๙
จังหวัดบึงกาฬ	๔,๓๐๕.๗๔๖	๒๐๗,๕๒๓	๒๐๔,๒๖๖	๔๑๑,๗๘๙	๑๑๔,๙๕๐	๙๕.๖๔

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ

แผนที่แสดงเขต อำเภอ จังหวัดบึงกาฬ

บรรยายสรุปจังหวัดบึงกาฬ

๘. โครงสร้างพื้นฐาน

๘.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑) **ทางรถยนต์** จากกรุงเทพมหานครใช้เส้นทางหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดสระบุรี (ที่นี่เป็นที่มาของ คำพูด “สระบุรีเลี้ยวขวา”) แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ ผ่านจังหวัดนครราชสีมา – จังหวัดขอนแก่น – จังหวัดอุดรธานี – จังหวัดหนองคาย และจากจังหวัดหนองคายสู่จังหวัดบึงกาฬ โดยจะผ่านอำเภอโพนพิสัย อำเภอรัตนวาปี อำเภอปากคาด รวมระยะทางทั้งสิ้นประมาณ ๗๕๑ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยประมาณ ๑๑ ชั่วโมง

๒) **ทางรถไฟ** มีขบวนรถไฟจากกรุงเทพฯ - หนองคาย และขบวนรถด่วนดีเซลราง กรุงเทพฯ - อุดรธานี ทุกวัน จากสถานีรถไฟหนองคายเดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬ ระยะทาง ๑๓๖ กิโลเมตร

๓) **เครื่องบิน** การเดินทางโดยเครื่องบินจากกรุงเทพฯ - อุดรธานี ลงที่ท่าอากาศยานนานาชาติ อุดรธานี เดินทางต่อไปยังจังหวัดบึงกาฬ ใช้เส้นทางจังหวัดอุดรธานี - จังหวัดหนองคาย - อำเภอโพนพิสัย - อำเภอรัตนวาปี - อำเภอปากคาด - จังหวัดบึงกาฬ ระยะทาง ๑๙๐ กิโลเมตร

๘.๒ ไฟฟ้า

จังหวัดบึงกาฬมีผู้ใช้กระแสไฟฟ้า จำนวน ๑๐๑,๖๓๒ ราย แยกเป็นประเภทการใช้กระแสไฟฟ้าดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๓ : ประเภทผู้ใช้กระแสไฟฟ้าจังหวัดบึงกาฬ

รายการ	จำนวนหน่วยจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)	
	ตุลาคม ๒๕๕๕	ม.ค.-ต.ค. ๒๕๕๕
ที่อยู่อาศัย	๙.๕๒๗	๘๗.๖๗๓
สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม	๗.๑๑๕	๕๒.๔๘๒
สถานที่ราชการและสาธารณะ	๐.๕๙๗	๑๔.๗๓๔
อื่นๆ	๐.๑๕๓	๑.๓๐๒
รวมหน่วยจำหน่ายกระแสไฟฟ้า	๑๗.๓๙๓	๑๕๖.๑๙๓

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบึงกาฬ/ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

๘.๓ ประปา

จังหวัดบึงกาฬ มีจำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด ๕,๑๒๐ ราย มีกำลังผลิตที่ใช้งาน ๓,๗๔๘ ลบ.ม./วัน มีปริมาณน้ำผลิต : ๑,๓๔๙,๑๓๗ ลบ.ม.ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ปริมาณน้ำจำหน่าย : ๙๗๒,๗๓๗ ลบ.ม. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ตารางที่ ๔ : ปริมาณการผลิต/จำหน่ายน้ำประปาจังหวัดบึงกาฬ

ประเภท	จำนวน	หน่วย
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด	๕,๑๒๐	ราย
กำลังผลิตที่ใช้งาน	๓,๗๔๘	ลบ.ม. / วัน
ปริมาณน้ำผลิต	๑,๓๔๙,๑๓๗	ลบ.ม.ในปี งบประมาณ.๒๕๕๕
ปริมาณน้ำจำหน่าย	๙๗๒,๗๓๗	ลบ.ม.ในปี งบประมาณ.๒๕๕๕

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค สาขาบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

๘.๔ การสื่อสารโทรคมนาคม จังหวัดบึงกาฬมีที่ทำการไปรษณีย์ของรัฐ ๗ แห่ง ที่ทำการไปรษณีย์เอกชนบุคลล้า ๑ แห่ง และองค์การโทรศัพท์ ๑ สาขา

๙. ด้านเศรษฐกิจ

๙.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดบึงกาฬ (GPP ปี ๒๕๕๓)

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬยังไม่ได้แยกออกจากจังหวัดหนองคาย ซึ่งจังหวัดหนองคาย พ.ศ.๒๕๕๓ เดิมมีทั้งหมด ๑๗ อำเภอ ประชากรทั้งสิ้น ๙๗๔,๗๙๕ คน มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เท่ากับ ๔๒,๘๘๘ ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๔๓,๙๘๗ บาทต่อคนต่อปี สาขาการผลิตที่สำคัญได้แก่ สาขาเกษตรกรรม ค้าส่งค้าปลีก การศึกษา และสาขาอุตสาหกรรม ตามลำดับ สินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา และข้าว

จากการจัดลำดับรายได้ต่อหัวประชากร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ.๒๕๕๓ จังหวัดหนองคายมีรายได้ต่อหัวประชากรเท่ากับ ๔๒,๙๘๗ บาทต่อคนต่อปี เป็นอันดับที่ ๕ จากทั้งหมด ๑๙ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬได้จัดทำประมาณการผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬจากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองคาย ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยใช้การวิเคราะห์หาสัดส่วนจากจำนวนประชากรพบว่า เมื่อแบ่งจังหวัดออกมาเป็นจังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬจะมีประชากร ณ ปี พ.ศ.๒๕๕๓ เท่ากับ ๔๐๓,๕๔๒ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๓๙ ของจังหวัดหนองคายเดิม จากสมมติฐานนี้ ในเบื้องต้น พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองคายจะลดลงเหลือประมาณ ๒๕,๑๓๗ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๑๕ ขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ.๒๕๕๓ มีประมาณ ๑๗,๗๕๑.๓๔ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๑๘ จากทั้งหมด ๒๐ อันดับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่มีจังหวัดอำนาจเจริญเป็นจังหวัดที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมน้อยที่สุด เท่ากับ ๑๑,๖๒๐ ล้านบาท

ตารางที่ ๕ : การจัดลำดับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รวมจังหวัดบึงกาฬ)

ลำดับที่	จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	GPP ๒๕๕๓ป (ล้านบาท)	จำนวนประชากร ๒๕๕๓ป (๑,๐๐๐ คน)	รายได้ต่อหัว ๒๕๕๓ป (บาท)
๑	๐๑๐๙ นครราชสีมา	๑๘๗,๙๖๓	๒,๘๑๙	๖๖,๖๗๐
๒	๐๑๐๑ ขอนแก่น	๑๔๕,๓๗๒	๑,๘๙๑	๗๖,๘๗๑
๓	๐๑๑๒ อุบลราชธานี	๗๖,๖๑๓	๑,๘๗๐	๔๐,๙๗๖
๔	๐๑๐๒ อุดรธานี	๗๕,๗๙๓	๑,๖๒๙	๔๖,๕๔๐
๕	๐๑๑๔ บุรีรัมย์	๖๐,๐๙๐	๑,๖๕๒	๓๖,๓๘๔
๖	๐๑๑๓ ร้อยเอ็ด	๕๓,๘๕๕	๑,๓๖๑	๓๙,๕๗๑
๗	๐๑๑๕ สุรินทร์	๕๐,๗๓๐	๑,๔๔๖	๓๕,๐๘๕
๘	๐๑๑๗ ศรีสะเกษ	๔๘,๒๗๕	๑,๕๔๐	๓๑,๓๕๖
๙	๐๑๑๐ ชัยภูมิ	๔๒,๐๐๗	๑,๑๙๘	๓๕,๐๕๙
๑๐	๐๑๑๖ มหาสารคาม	๓๘,๗๖๑	๑,๐๒๘	๓๗,๖๙๐
๑๑	๐๑๐๗ สกลนคร	๓๘,๑๒๕	๑,๑๕๕	๓๓,๐๒๑
๑๒	๐๑๐๘ กาฬสินธุ์	๓๘,๐๑๕	๑,๐๐๙	๓๗,๖๗๙
๑๓	๐๑๐๓ เลย	๒๘,๕๓๕	๖๖๐	๔๓,๒๒๔
๑๔	๐๑๐๖ นครพนม	๒๗,๑๔๖	๗๕๑	๓๖,๑๓๕
๑๕	๐๑๐๔ หนองคาย	๒๕,๑๓๗	๕๗๒	๔๓,๙๙๗
๑๖	๐๑๑๑ ยโสธร	๒๐,๒๑๘	๖๗๑	๓๐,๗๕๖
๑๗	๐๑๒๐ บึงกาฬ	๑๗,๗๕๑	๔๐๓	๔๓,๙๙๗
๑๘	๐๑๑๘ หนองบัวลำภู	๑๖,๗๖๑	๕๓๖	๓๑,๒๙๓
๑๙	๐๑๐๕ มุกดาหาร	๑๕,๖๘๔	๓๔๔	๔๕,๕๙๒
๒๐	๐๑๑๙ อำนาจเจริญ	๑๑,๖๒๐	๓๙๙	๒๙,๑๔๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวโน้มการพัฒนา (วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทราบถึงแนวโน้มที่มีต่อการพัฒนา)

จากผลการวิเคราะห์จังหวัดบึงกาฬมีสาขาการผลิตที่ไม่แตกต่างกับจังหวัดหนองคาย ดังนั้นสาขาการผลิตที่สำคัญได้แก่ สาขาเกษตรกรรม ค้าส่งค้าปลีก การศึกษา และสาขาอุตสาหกรรม โดยสาขาเกษตรกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๒๗.๔๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดทั้งหมดปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สินค้าเกษตรที่สำคัญได้แก่ ยางพารา และข้าว และเมื่อจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พื้นที่ปลูกยางจะมาอยู่ที่จังหวัดบึงกาฬ ทำให้จังหวัดบึงกาฬต้องเร่งพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรเป็นหลักให้เป็นศูนย์กลางการผลิตยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพัฒนาให้ถึงเป็นศูนย์กลางยางพาราได้ในอนาคต และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดหนองคายรถไฟความเร็วสูงจากประเทศจีนเข้ามาและเป็นปีการค้าเสรีอาเซียน ภาชีนำเข้า - ส่งออกลดลงเหลือ ๐% และมีการเคลื่อนย้ายทุน และแรงงาน อย่างเสรี

ผลกระทบด้านบวก ยางพาราจะมีผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรี เรื่องการส่งออก ยางพาราจะหันมาใช้รถไฟแทนที่จะส่งที่ทำเรือหาดใหญ่เหมือนในอดีต ซึ่งจังหวัดบึงกาฬและจังหวัดหนองคาย ต้องร่วมกันในการจัดตั้งตลาดกลางยางพาราเพื่อการส่งออก ปัจจุบันมีสถานที่แล้วก็คือ ตลาดกลางยางพารา อ.รัตนวาปี จ.หนองคาย แต่ยังไม่เปิดให้มีการประมูล ดังนั้น การพัฒนาถนนระหว่างจังหวัดบึงกาฬกับจังหวัดหนองคายจะเป็นถนนเชื่อมโยงการค้าชายแดนของประเทศไทยทั้งด้านสินค้าเกษตรกรรม คำส่งคำปลีก และจังหวัดบึงกาฬควรพัฒนาตนเองให้ไปสู่จังหวัดที่เป็นเกษตรอุตสาหกรรมมากขึ้น ได้แก่อุตสาหกรรมยางพารา ไม่ว่าจะเป็นโรงงานยางแผ่นรมควัน โรงงานยางรถยนต์ ควรจะส่งเสริมให้มาจัดตั้งที่จังหวัดบึงกาฬ เพื่อที่จะส่งออกไปประเทศจีนเพราะปัจจุบันสาขาอุตสาหกรรมอยู่ในอันดับ ๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งควรพัฒนาให้อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๓ ได้ในอนาคต ด้านการปลูกข้าวและเกษตรกรรมอื่นๆ ที่ควรสนับสนุนในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกและให้ความรู้กับเกษตรกรในการผลิตพืชอื่นๆ

ด้านการค้าชายแดนควรจัดสร้างสะพานข้ามไปที่ เมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ เพื่อเพิ่มการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว

ด้านการลงทุนระหว่างประเทศ ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ เกิดการค้าเสรีอาเซียนขึ้น ส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายทุนได้อย่างเสรี รัฐควรเข้ามาส่งเสริมการลงทุนใน สปป.ลาว ให้กับนักลงทุนของไทย ซึ่งปัจจุบันนักลงทุนชาวไทยเข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว บ้างแล้ว แต่ปัจจุบันจีนได้เป็นผู้ลงทุนมากที่สุดใน สปป.ลาว

ผลกระทบด้านลบ สินค้าจีนเข้ามามากขึ้น ผู้ที่น่าจะได้รับผลกระทบเร็วที่สุดน่าจะเป็นสาขาขายส่งขายปลีก เช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม สินค้าเทคโนโลยีต่างๆ จะได้รับผลกระทบ สิ่งในประเทศไทยแข่งขันในตลาดการค้าเสรีได้คือสินค้าที่มีคุณภาพ และการปลูกพืชเชิงเดี่ยว คาดว่าปัญหาราคายางตกต่ำ ควรส่งเสริมให้ปลูกพืชล้มลุกต่างๆ เช่น ปลูกมะเขือเทศ พริกแซมระหว่างต้นยาง เพื่อเพิ่มรายได้

๙.๒ การธนาคาร

จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดบึงกาฬ มี ๑๙ สาขาธนาคาร ๒๑ แห่ง ได้แก่

- (๑) ธนาคารกรุงไทย ๒ สาขา ๓ แห่ง คือ สาขาบึงกาฬ สาขาสี่แยกบึงกาฬ และสาขาเซกา
- (๒) ธนาคารกสิกรไทย ๒ สาขา คือ สาขาบึงกาฬ และสาขาปากคาด
- (๓) ธนาคารไทยพาณิชย์ ๑ สาขา คือ สาขาบึงกาฬ
- (๔) ธนาคารกรุงเทพ ๑ สาขา ๒ แห่ง คือ สาขาบึงกาฬ และสาขาเทศบาล-โลตัสบึงกาฬ
- (๕) ธนาคารออมสิน ๕ สาขา คือ สาขาบึงกาฬ สาขาพรเจริญ สาขาปากคาด สาขาโซพิสัย และสาขาเซกา
- (๖) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ๗ สาขา คือ สาขาบึงกาฬ สาขาโซพิสัย สาขาปากคาด สาขาเซกา สาขาพรเจริญ สาขาศรีวิไล และสาขาบึงโขงหลง
- (๗) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ๑ สาขา คือ สาขาบึงกาฬ

๙.๓ การจัดเก็บรายได้

(๑) ภาษีสรรพสามิต

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ จำนวน ๔,๗๒๗,๗๔๙.๔๘ บาท

(๒) ภาษีสรรพากร

การจัดเก็บภาษีสรรพากร ประจำปี ๒๕๕๔ จำนวน ๗,๔๖๔,๑๙๑.๕๗ บาท

นอกสรรพากรจัดเก็บจำนวน ๒,๕๒๗,๐๓๗.๖๕ บาท แยกเป็นภาษีศุลกากรจัดเก็บ ๑,๗๘๖,๖๒๓.๘๘ บาท ภาษีขนส่งจัดเก็บ ๓๒๑,๓๐๓.๗๗ บาท และภาษีที่ดินจัดเก็บ ๔๑๙,๑๑๐.๐๐ บาท

๙.๔ การอุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน ๒๙๗ โรงงาน เงินทุน ๑,๘๔๖,๓๒๑,๗๑๘ บาท มีกำลังแรงงาน จำนวน ๒,๔๔๒ คน

ตารางที่ ๖ : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกเป็นรายอำเภอ รวม ๓ อำเภอ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ – ๒๕๕๕

ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวน	เงินทุน	ชาย	หญิง	รวม	แรงงาน
๑	เมืองบึงกาฬ	๗๖	๑,๒๘๒,๔๙๙,๙๐๐	๙๕๙	๖๑๘	๑,๕๗๗	๒๗,๐๕๓.๕๑
๒	พรเจริญ	๑๔	๑๐๗,๕๒๐,๐๐๐	๘๓	๑๔	๙๗	๒,๓๔๑.๓๙
๓	โซ่พิสัย	๕๘	๒๖๓,๕๖๑,๙๑๘	๑๔๘	๒๑	๑๖๙	๓,๘๕๗.๓๐
๔	เซกา	๑๕	๒๘,๗๖๗,๒๐๐	๗๘	๒๓	๑๐๑	๔๒๗.๒๖
๕	ปากคาด	๗๖	๔๘,๑๑๐,๖๐๐	๑๔๑	๓๕	๑๗๖	๒,๐๘๑.๓๓
๖	บึงโขงหลง	๓๕	๘๕,๑๗๒,๐๐๐	๑๔๑	๖๗	๒๐๘	๕,๙๕๔.๓๐
๗	ศรีวิไล	๑๕	๒๗,๗๑๓,๕๐๐	๗๐	๕	๗๕	๙๘๕.๕๒
๘	นุ่งคล้า	๘	๒,๙๗๖,๖๐๐	๓๘	๑	๓๙	๑๖๒.๐๐
รวม		๒๙๗	๑,๘๔๖,๓๒๑,๗๑๘	๑,๖๕๘	๗๘๔	๒,๔๔๒	๔๒,๘๖๓.๑๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ /ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๙.๕ แรงงาน

ข้อมูลโดยประมาณจากสำนักงานสถิติจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จังหวัดบึงกาฬมีประชากร ๔๓๗,๑๖๔ คน เป็นผู้ที่อยู่ในวัยกำลังทำงาน จำนวน ๒๕๕,๓๐๕ คน โดยแบ่งเป็นผู้ที่มีงานทำ ๒๕๔,๔๖๕ คนว่างงาน ๖๖๕ คน รอฤดูกาล ๑๗๕ คน

ตารางที่ ๗ : จำนวนประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดบึงกาฬ

ประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดบึงกาฬ	จำนวน (คน)
ประชากรทั้งหมด	๔๓๗,๑๖๔
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๓๔๕,๓๔๖
๑. ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม	๒๕๕,๓๐๕
๑.๑ ผู้มีกำลังแรงงานปัจจุบัน	๒๕๕,๑๓๐
๑.๑.๑ ผู้มีงานทำ	๒๕๔,๔๖๕
๑.๑.๒ ผู้ว่างงาน	๖๖๕
๑.๒ ผู้ที่รอฤดูกาล	๑๗๕
๒. ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในกำลังแรงงาน	๙๐,๐๔๑
๒.๑ ทำงานบ้าน	๒๖,๒๔๖
๒.๒ เรียนหนังสือ	๒๒,๗๒๐
๒.๓ ยังเด็ก/ชรา ไม่สามารถทำงานได้	๙๑,๘๑๘
๒.๔ อื่นๆ	๔๑,๐๗๕

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดบึงกาฬ ณ ไตรมาสที่ ๓ (ก.ค.-ก.ย.) ๒๕๕๕

ข้อมูลจากสำนักงานสวัสดิการคุ้มครองแรงงานจังหวัดบึงกาฬ ณ ไตรมาสที่ ๓ (เดือน ก.ค. - ก.ย.) ๒๕๕๕ มีสถานประกอบกิจการจำนวน ๕๕๖ แห่ง ลูกจ้าง ๓,๒๒๓ คน โดยแยกตามขนาดและจำนวนลูกจ้างได้ดังนี้

ตารางที่ ๘ : จำนวนสถานประกอบกิจการและลูกจ้างจังหวัดบึงกาฬ

ที่	อำเภอ	จำนวน สปก. และลูกจ้าง		๑ - ๔		๕ - ๖		๑๐ - ๑๙		๒๐ - ๔๙		๑๐๐ - ๒๔๙		๓๐๐ คนขึ้นไป	
		แห่ง	คน	แห่ง	คน	แห่ง	คน	แห่ง	คน	แห่ง	คน	แห่ง	คน	แห่ง	คน
๑	เมืองบึงกาฬ	๑๕๒	๑,๗๒๗	๙๐	๑๗๕	๓๘	๒๔๒	๑๒	๑๖๗	๘	๒๗๖	๓	๕๔๐	๑	๓๒๗
๒	พรเจริญ	๖๓	๒๒๙	๔๖	๘๗	๑๓	๘๕	๓	๓๕	๑	๒๐	๐	๐	๐	๐
๓	โซพิสัย	๔๕	๑๗๙	๓๒	๗๑	๑๐	๖๓	๓	๔๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๔	เซกา	๑๓๔	๔๓๙	๑๐๘	๒๐๓	๒๑	๑๓๐	๒	๓๐	๓	๗๖	๐	๐	๐	๐
๕	ปากคาด	๑๐๔	๔๕๑	๗๙	๑๗๐	๑๙	๑๓๕	๔	๒	๙๖	๐	๐	๐	๐	๐
๖	บึงโขงหลง	๒๑	๖๖	๑๘	๔๑	๒	๑๑	๑	๑๔	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๗	ศรีวิไล	๒๑	๘๑	๒๓	๔๔	๒	๑๔	๒	๒๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๘	บุ่งคล้า	๑๐	๕๐	๘	๑๓	๑	๙	๐	๐	๑	๒๘	๐	๐	๐	๐
	รวม	๕๕๖	๓,๒๒๓	๔๐๔	๘๐๖	๑๐๖	๖๘๙	๒๗	๓๖๕		๔๙๖	๓	๕๔๐	๑	๓๒๗

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดบึงกาฬ ณ ไตรมาสที่ ๓ (ก.ค.-ก.ย.) ๒๕๕๕

๑๐. การค้าชายแดน

จังหวัดบึงกาฬเป็นจังหวัดชายแดนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ตรงข้ามแขวงบอลิคำไซ สปป.ลาว โดยมีการติดต่อทางการค้าผ่านช่องทางการค้าจำนวน ๓ แห่ง ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนแบบถาวร ๑ แห่ง ได้แก่ ด้านศุลกากรบึงกาฬ และจุดผ่อนปรน ๒ แห่ง ได้แก่ จุดผ่อนปรนบ้านห้วยคต อำเภอปากคาด และจุดผ่อนปรนบ้านบึงคล้า อำเภอบึงคล้า

สถานการณ์มูลค่าการค้าระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว ด้านจังหวัดบึงกาฬงบประมาณ ปี ๒๕๕๕ มีมูลค่าการค้ารวม ๕,๓๗๑.๑๕ ล้านบาท มูลค่าการส่งออก ๔,๘๗๑.๑๕ ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า ๔๙๙.๙๖ ล้านบาท

สินค้าส่งออกไทยไปลาวที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องดื่มกระหิงแดง เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์นั่งมีกระบะ น้ำมัน ดีเซลหมุนเร็ว ปุ๋ยเคมี เป็นต้น สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ ไม้แปรรูป ชามง ไม้ปาเก้ลาว เป็นต้น

ตารางที่ ๙ : มูลค่าการนำเข้า – ส่งออก ด้านศุลกากรบึงกาฬ

มูลค่า	ปี งบประมาณ ๒๕๕๔	ปี งบประมาณ ๒๕๕๕	เปรียบเทียบ ๒๕๕๔/๒๕๕๕ (เพิ่มขึ้น/ลดลง)	ร้อยละ	ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ (๑-๓๑ ต.ค.๒๕๕๖)
มูลค่าการนำเข้า	๒๗๙.๒๖	๔๙๙.๙๖	๒๒๐.๗๐	๗๙.๐๓	๔๖.๓๐
มูลค่าการส่งออก	๔,๖๔๖.๘๙	๔,๘๗๑.๑๕	๒๒๔.๓๐	๔.๘๒	๓๘๘.๑๖
มูลค่ารวม	๔,๙๒๖.๑๕	๕,๓๗๑.๑๕	๔๔๕	๙.๐๙	๔๓๔.๔๖

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ,ด้านศุลกากรบึงกาฬ / ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๑๑. การเกษตร

๑๑.๑ ด้านการเพาะปลูกพืช

จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๖๙๑,๐๘๙ ไร่ พื้นที่เกษตรกรรมจำนวน ๑,๖๖๖,๐๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓ ของพื้นที่ทั้งหมดและเป็นพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน ๗๓๑,๙๒๑.๘๕ ไร่ (ที่มา : สกย.บึงกาฬ) พื้นที่ปลูกข้าวจำนวน ๖๗๐,๔๙๗ ไร่ (ที่มา : สนง.เกษตรจังหวัดบึงกาฬ) พื้นที่ปลูกพืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น พืชผัก และอื่นๆ จำนวน ๒๖๓,๖๐๔.๑๕ ไร่

ทั้งนี้ ด้านการปลูกยางพารา มีจำนวนเกษตรกรปลูกยางพารา ๕๒,๘๙๙ ราย พื้นที่สวนยาง ๗๓๑,๙๒๑.๘๕ ไร่ เป็นสวนยางที่เปิดกรีดแล้วจำนวน ๒๖,๕๙๘ ราย พื้นที่เปิดกรีดจำนวน ๓๘๖,๑๓๕.๐๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๙๖ กิโลกรัม/ไร่/ปี ส่งผลให้จังหวัดบึงกาฬมีเงินหมุนเวียนเนื่องจากผลผลิตยางพาราปีละไม่น้อยกว่า หนึ่งหมื่นล้านบาท (ที่มา : สกย.บึงกาฬ)

๑๑.๒ ด้านการประมง

๑๑.๒.๑ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

การเลี้ยงปลาน้ำจืดในจังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ประมาณ ๘๐๐ – ๑,๒๕๐ ตรม. เกษตรกรชุดบ่อ ต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร เลี้ยงปลาเป็นอาชีพเสริม ในปัจจุบันปริมาณบ่อเลี้ยงปลาในบ่อดิน มีจำนวนเพิ่มขึ้นในอัตราน้อยลง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่หันมานิยมปลูกยางพารามากขึ้น โดยมีราคาผลผลิตเป็นตัวจูงใจ สำหรับเกษตรกรที่เลี้ยงปลาจะดำเนินการในรูปแบบลักษณะไร่นาสวนผสม มีสถิติเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง

สัตว์น้ำมาขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการและเกษตรกรด้านประมง รวมทั้งสิ้นจำนวน ๖,๑๒๗ ราย ๘,๐๒๘ บ่อ ๖,๖๐๙ ไร่ กระชัง ๓๒๕ กระชัง ๔.๑๐๑๘ ไร่ แยกเป็นเกษตรกรเลี้ยงเชิงพาณิชย์ จำนวน ๒๐ ราย (เลี้ยงในบ่อดินจำนวน ๑๐ ราย ๒๑ บ่อ เนื้อที่ ๑๘.๕๐ ไร่ เลี้ยงในกระชัง ๑๐ ราย ๓๒๑ กระชัง เนื้อที่ ๔.๐๔ ไร่) เกษตรกรเลี้ยงแบบยังชีพ จำนวน ๖,๑๐๗ ราย (เลี้ยงในบ่อดิน จำนวน ๖,๑๐๔ ราย ๘,๐๐๗ บ่อ เนื้อที่ ๖,๕๙๐.๕๐ ไร่ เลี้ยงในกระชัง ๓ ราย ๔ กระชัง เนื้อที่ ๐.๐๖๑๘ ไร่) มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๐ แสดงจำนวนการทำประมงแยกเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๕๕

ลำดับที่	อำเภอ	เกษตรกรเลี้ยงในบ่อดิน			เกษตรกรเลี้ยงในกระชัง		
		ราย	บ่อ	ไร่	ราย	กระชัง	ตรม.
๑	บึงกาฬ	๑,๑๘๔	๑,๖๒๗	๑,๔๐๙	๑๐	๓๒๑	๖,๔๖๔
๒	พรเจริญ	๒๐๗	๒๒๘	๒๐๓			
๓	โซ่พิสัย	๑,๐๓๓	๑,๔๖๒	๑,๔๒๐			
๔	เซกา	๑,๘๑๑	๒,๑๕๒	๑,๓๔๐	๓	๔	๙๘
๕	ปากคาด	๒๖๐	๓๕๙	๓๓๑			
๖	บึงโขงหลง	๗๙	๘๑	๓๗			
๗	ศรีวิไล	๑,๔๑๖	๑,๙๕๙	๑,๗๒๐			
๘	บึงคล้า	๑๒๔	๑๖๐	๑๔๙			
	รวม	๖,๑๑๔	๘,๐๒๘	๖,๖๐๙	๑๓	๓๒๕	๖,๕๖๒

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

สำหรับปริมาณผลผลิตและมูลค่าการผลิตด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในจังหวัดบึงกาฬ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๕๑๓,๘๕๕ กิโลกรัม (๒,๕๑๓.๙ ตัน) คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐๘ เลี้ยงปลาในกระชัง และร้อยละ ๓๓.๙๒ เลี้ยงปลาในบ่อดิน มีมูลค่าทั้งสิ้น ๑๓๔,๗๘๐,๙๓๕ บาท (๑๓๔.๗๘ ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๙๕ เลี้ยงปลาในกระชัง และร้อยละ ๒๙.๐๕ เลี้ยงปลาในบ่อดิน เกษตรกรที่เลี้ยงปลาในบ่อดิน มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ ๑๒๔.๘๑ กิโลกรัม และเกษตรกรที่เลี้ยงปลาในกระชัง มีผลผลิตเฉลี่ยต่อตารางเมตร เท่ากับ ๘๔.๘๕ กิโลกรัม ในด้านผลผลิต เกษตรกรเป็นในอำเภอเมืองบึงกาฬผลิตได้มากที่สุด ร้อยละ ๗๕.๓๖ รองลงมาเป็นเกษตรกรในอำเภอสรีวิไลผลิตร้อยละ ๘.๐๓ เกษตรกรในอำเภอโซ่พิสัยผลิตร้อยละ ๗.๐๔ เกษตรกรในอำเภอเซกาผลิตร้อยละ ๕.๙๕ และเกษตรกรในอำเภอปากคาด พรเจริญ บึงคล้า บึงโขงหลงผลิต ร้อยละ ๓.๖๒

การเลี้ยงปลาในกระชัง เกษตรกรสามารถนำผลผลิตจำหน่ายภายในจังหวัดบึงกาฬ ทั้ง ๘ อำเภอ และนำไปส่งในเขตจังหวัดใกล้เคียง แต่จะประสบปัญหาด้านต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะอาหารปลา ที่มีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าราคาน้ำมันขึ้นหรือภาวะเศรษฐกิจสูงขึ้น และปัญหาพ่อค้าคนกลางกดราคา เกษตรกรจึงได้มีการรวมกลุ่มกันเองเพื่อเป็นอำนาจในการต่อรอง ด้านอาหารปลาต้องหาแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง โดยมีข้อมูลการผลิตประจำปี ๒๕๕๔ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๑ ผลผลิตด้านการประมง จำแนกเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๕๔

ลำดับที่	อำเภอ	เกษตรกรรมในบ่อดิน			เกษตรกรรมในกระชัง		
		ปริมาณการผลิต (กก.)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	มูลค่า(บาท)	ปริมาณการผลิต (กก.)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อตรม (กก.)	มูลค่า(บาท)
๑	บึงกาฬ	๒๓๘,๐๒๕	๑๖๘.๙๓	๑๐,๕๒๒,๙๗๐	๑,๖๕๖,๕๐๐	๘๕.๔๒	๙๕,๓๘๑,๒๐๐
๒	พรเจริญ	๒๘,๗๗๐	๑๒๕.๐๙	๑,๑๗๔,๙๙๐			
๓	โซพิสัย	๑๗๖,๘๗๕	๑๒๕.๕๖	๘,๗๐๙,๓๔๐			
๔	เซกา	๑๔๔,๘๓๐	๑๐๘.๐๘	๗,๖๔๑,๐๘๐	๔,๗๓๐	๑๕.๙๘	๒๔๓,๕๙๕
๕	ปากคาด	๔๐,๘๑๐	๑๒๓.๒๙	๑,๙๘๔,๙๕๐			
๖	บึงโขงหลง	๔,๒๘๐	๑๑๕.๖๐	๒๓๘,๒๐๐			
๗	ศรีวิไล	๒๐๑,๘๑๐	๑๑๗.๓๓	๘,๐๙๖,๕๒๐			
๘	บึงคล้า	๑๗,๒๒๕	๑๑๕.๖๐	๗๘๕,๐๙๐			
	รวม	๘๕๒,๖๒๕	๑๒๔.๘๑	๓๙,๑๕๓,๑๔๐	๑,๖๖๑,๒๓๐	๘๔.๘๕	๙๕,๖๒๗,๗๙๕

๑๑.๒.๒ การประมงในแหล่งน้ำจืดในแหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดบึงกาฬ มีแม่น้ำโขงเป็นลำน้ำไหลผ่านเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบึงคล้า อำเภอปากคาด และอำเภอบึงโขงหลง ความยาวตามลำน้ำโขงประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร และมีลำน้ำสาขาย่อยของแม่น้ำสงครามที่ไหลผ่านอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอพรเจริญ และมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ อีก ๒ แหล่ง คือ บึงโขงหลง และหนองกุดทิง ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับโลก มีแหล่งน้ำที่สร้างโดยหน่วยงานของรัฐ เช่น กรมประมง กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน ได้ก่อสร้างอีกเป็นจำนวนมาก ส่วนแหล่งน้ำประเภทหนองบึงแหล่งน้ำขนาดเล็ก แหล่งน้ำในวัด มีอยู่กระจัดกระจายทั่วไป รวมแล้วประมาณไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ แห่ง แหล่งน้ำต่าง ๆ ดังกล่าวรวมทั้งพื้นที่นาในช่วงฤดูฝน ประชาชนในชนบทจะอาศัยทำการประมงโดยจับสัตว์น้ำขึ้นมาบริโภคเป็นบางครั้งบางคราว

สำหรับบริเวณที่มีการทำการประมงแบบเสริมรายได้ จะทำการประมงตามลำน้ำสาขาย่อยของแม่น้ำสงคราม โดยเฉพาะในช่วงเข้าสู่ฤดูน้ำหลากสัตว์น้ำต่าง ๆ จะว่ายทวนน้ำขึ้นไปผสมพันธุ์วางไข่ ดังนั้นในช่วงดังกล่าวชาวประมงจะเข้ามาจับปลาบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก ถึงแม้เจ้าหน้าที่หน่วยบริหารจัดการประมงน้ำจืด เขื่อนน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ตรวจตราปราบปรามอย่างเข้มงวดกวัดขั่นก็ตาม ก็มักจะมีชาวประมงลักลอบทำการประมงและถูกจับกุมอยู่เสมอ สำหรับข้อมูลแหล่งน้ำและการทำการประมง ในเขตจังหวัดบึงกาฬ รวมทั้งสิ้น ๑,๐๓๐ แห่ง มีพื้นที่ทั้งหมด ๙๑,๗๖๙ ไร่ ชาวประมงที่ทำการประมงทั้งสิ้น ๓๔,๖๓๖ ราย เรือทำการประมง ๑๔,๕๐๗ ลำ รายละเอียดแยกเป็นอำเภอดังนี้

ตารางที่ ๑๒ : ข้อมูลแหล่งน้ำและการทำประมงจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๕๔

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	พื้นที่ (ไร่)	ชาวประมง (ราย)	เรือประมง(ลำ)
๑	บึงกาฬ	๑๙๒	๓๐,๒๙๘	๘,๒๑๔	๑,๓๐๘
๒	พรเจริญ	๑๓๔	๖,๗๓๖	๒,๙๑๗	๗๗๐
๓	โซ่พิสัย	๑๕๖	๙,๐๒๓	๕,๓๐๐	๒,๑๒๐
๔	เซกา	๒๔๙	๒๐,๐๘๔	๘,๔๘๐	๕,๐๙๐
๕	ปากคาด	๘๗	๕,๘๕๑	๓,๑๖๐	๑,๖๘๐
๖	บึงโขงหลง	๘๔	๑๐,๖๓๒	๓,๑๘๐	๒,๒๘๐
๗	ศรีวิไล	๘๒	๖,๗๐๖	๒,๗๑๘	๑,๑๕๐
๘	บุ่งคล้า	๔๖	๒,๔๓๙	๖๖๗	๑๐๙
	รวม	๑,๐๓๐	๙๑,๗๖๙	๓๔,๖๓๖	๑๔,๕๐๗

การทำประมงของชาวประมงในจังหวัดบึงกาฬ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๘๐๒,๔๖๖ กิโลกรัม (๘๐๒.๔๖ ตัน) คิดเป็นมูลค่า ๓๒,๑๓๘,๔๓๕ บาท โดยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ประมาณ ๘.๗๔ กิโลกรัม

ตารางที่ ๑๓ แสดงผลผลิตการประมงจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๕๔

ลำดับที่	อำเภอ	ผลผลิต (กก.)	มูลค่า (บาท)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
๑	บึงกาฬ	๘๐,๙๖๖	๓,๔๐๐,๕๘๕	๒.๖๗๒
๒	เซกา	๒๑๙,๔๐๐	๘,๗๗๖,๐๐๐	๑๐.๙๒๔
๓	โซ่พิสัย	๑๗๒,๙๐๐	๖,๙๑๖,๐๐๐	๑๙.๑๖๒
๔	พรเจริญ	๑๔๕,๙๐๐	๕,๘๓๖,๐๐๐	๒๑.๖๖๐
๕	ปากคาด	๘๑,๗๐๐	๓,๒๖๘,๐๐๐	๑๓.๙๖๓
๖	บึงโขงหลง	๔๘,๗๐๐	๑,๙๔๘,๐๐๐	๕.๕๘๐
๗	ศรีวิไล	๔๐,๗๐๕	๑,๖๒๘,๐๐๐	๖.๐๗๐
๘	บุ่งคล้า	๑๒,๑๙๕	๓๖๕,๘๕๐	๕.๐๐๐
	รวม	๘๐๒,๔๖๖	๓๒,๑๓๘,๔๓๕	๘.๗๔๔

๑๑.๒.๓ การเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืด

ฟาร์มผลิตพันธุ์สัตว์น้ำจืดในจังหวัดบึงกาฬ ในปี ๒๕๕๔ ผลการสำรวจมีฟาร์มเพาะพันธุ์ ๓ ฟาร์ม (อำเภอเมืองบึงกาฬ ๑ ฟาร์ม อำเภอศรีวิไล ๒ ฟาร์ม) พื้นที่รวมทั้งสิ้น ๔.๐๐ ไร่ สามารถผลิตพันธุ์สัตว์น้ำทั้งปี จำนวน ๓,๒๙๑,๕๐๐ ตัว คิดเป็นมูลค่า ๒,๗๖๕,๐๐๐ บาท ราคาจำหน่ายเฉลี่ยตัวละ ๘๔ สตางค์ สามารถจำหน่ายหน้าฟาร์มและส่งจำหน่ายในจังหวัดบึงกาฬ ชนิดพันธุ์ปลาที่จำหน่ายมีดังนี้ ปลานิล ปลาทะเพียนขาว ปลาไน ปลาเยือกเทศ ปลานวลจันทร์เทศ ปลาดุก ปลาจิ้นปลาจระเมื่อน้ำจืด ปลานิลแปลงเพศ และกบ สำหรับพันธุ์ปลาลำเลียงมาจากฉะเชิงเทรา ขอนแก่น มหาสารคาม มาอนุบาลแล้วจำหน่าย ส่วนพันธุ์กบสามารถเพาะพันธุ์และอนุบาลได้เองในพื้นที่

๑๑.๒.๔ ปัญหาด้านการทำประมง

๑) เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ไม่เห็นความสำคัญการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทำให้เกิดปัญหาในการช่วยเหลือกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นแล้ง น้ำท่วม โรคระบาด ซึ่งสำนักงานประมงจังหวัดได้เร่งประชาสัมพันธ์ผ่านทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชนท้องถิ่น ให้เกษตรกรมาขึ้นทะเบียน

๒) การควบคุมการทำประมง ชาวประมงที่ประกอบอาชีพจับสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง มีการใช้เครื่องมือทำการประมงที่ผิดกฎหมายจับสัตว์น้ำ ทำให้สัตว์น้ำในธรรมชาติลดน้อยลงโดยเฉพาะในช่วงฤดูน้ำหลาก ในเรื่องนี้ สำนักงานประมงจังหวัดได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ทราบในการกระทำความผิดตาม พรบ.การประมง ๒๕๔๐ ว่าตาม มาตรา ๓๒ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท(ประกาศจังหวัด) และได้ประสานกับหน่วยป้องกันและปราบปรามการประมงน้ำจืด เขื่อนน้ำอูน จังหวัดสกลนครและกองร้อย ตชด.๒๔๔ ออกตรวจปราบปรามในการรื้อทำลายเครื่องมือทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ตลอดจนประสานกับศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดหนองคาย มาร่วมมือปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มผลผลิตการประมงในแหล่งน้ำ

๑๑.๒.๕ แนวทางแก้ไขด้านการทำประมง

๑) เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำให้อุดมสมบูรณ์ เช่น เข้มงวดกวดขันในการออกตรวจตราปราบปรามการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์น้ำ และการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำในแหล่งน้ำ

๒) ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ สร้างจิตสำนึกสร้างมวลชนด้านอนุรักษ์ร่วมกับองค์กรเอกชน (NGO)

๓) ควรส่งเสริมและควบคุมในการจัดหาลูกพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพให้กับเกษตรกร

๔) เจ้าหน้าที่สนับสนุนถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เกษตรกรมากขึ้น

๑๑.๓ ด้านปศุสัตว์

ด้านการทำปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ มีการเลี้ยงสัตว์หลากหลายชนิด มีการทำปศุสัตว์จำนวน ๓๑,๓๕๓ ราย แยกเป็น โคเนื้อจำนวน ๒,๙๒๔ ราย ๑๕,๕๙๓ ตัว โคนม จำนวน ๑ ราย ๙๖๙ ตัว กระบือ จำนวน ๑,๘๖๕ ราย ๑๐,๔๑๘ ตัว สุกรจำนวน ๕๘๖ ราย ๑๐,๒๑๔ ไก่ จำนวน ๒๑,๓๒๓ ราย ๕๓๔,๙๑๗ ตัว เป็ด จำนวน ๔,๖๓๒ ราย ๗๓,๗๒๐ ตัว แพะ จำนวน ๒๑ ราย ๑๓๐ ตัว แกะ จำนวน ๑ ราย ๒ ตัว

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนปศุสัตว์แยกเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๕๔

ที่	อำเภอ	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	อื่นๆ (ตัว)
๑	เมืองบึงกาฬ	๒,๙๖๗	-	๒,๙๑๓	๙๐๕	๑๓๒,๙๙๘	๖,๘๐๖	-
๒	พรเจริญ	๑,๙๒๗	-	๑,๒๐๗	๖๔๔	๔๓,๘๔๐	๘,๑๐๗	-
๓	โซพิสัย	๑,๔๕๖	-	๙๑๔	๘๓๓	๖๔,๐๕๔	๑๑,๓๙๕	๔
๔	เซกา	๓,๘๕๙	๙๖๙	๒,๓๙๖	๑,๗๕๑	๗๒,๗๐๗	๑๑,๗๓๖	๗
๕	ปากคาด	๘๔๖	-	๓๙๘	๙๐๓	๓๖,๙๐๖	๖,๖๕๑	๕๙
๖	บึงโขงหลง	๑,๔๑๔	-	๙๐๕	๑,๒๘๙	๔๓,๕๔๘	๖,๙๓๐	๗
๗	ศรีวิไล	๑,๘๑๕	-	๕๔๙	๑,๓๙๘	๙๘,๔๙๑	๑๕,๘๘๘	๒
๘	บุ่งคล้า	๑,๓๐๙	-	๑,๑๓๖	๒,๔๙๑	๔๒,๓๗๓	๖,๑๐๗	๕๓
รวม		๑๕,๕๙๓	๙๖๙	๑๐,๔๑๓	๑๐,๒๑๔	๕๓๔,๙๑๗	๗๓,๗๒๐	๑๓๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ / ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕.

๑๒. ด้านสังคม

๑๒.๑ การสาธารณสุข

สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด ๑๗๑ เตียง จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ขนาด ๖๐ เตียง จำนวน ๑ แห่ง ขนาด ๓๐ เตียง จำนวน ๖ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๖๑ แห่ง

สถานบริการสาธารณสุขเอกชน ประกอบด้วย คลินิกแพทย์ จำนวน ๑๖ แห่ง คลินิกเวชกรรม จำนวน ๑๕ แห่ง คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง จำนวน ๑ แห่ง คลินิกทันตกรรม จำนวน ๑ แห่ง คลินิกพยาบาลและการผดุงครรภ์ จำนวน ๒๖ แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบันชั้น ๑ จำนวน ๒๑ แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบันบรรจุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย จำนวน ๗ แห่ง ร้านขายยาแผนโบราณ จำนวน ๓๔ แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจุเสร็จสำหรับสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง และสถานที่ผลิตยาแผนโบราณ จำนวน ๑ แห่ง

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕)

ตารางที่ ๑๕ จำนวนโรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และ ศูนย์สุขภาพชุมชนเมืองจำแนกรายอำเภอ จังหวัดบึงกาฬ (ปีงบประมาณ ๒๕๕๕)

ที่	อำเภอ	รพท./รพช.			ศสม. (แห่ง)	รพ.สต. ขนาดใหญ่ (แห่ง)	รพ.สต. ขนาด กลาง (แห่ง)	รพ.สต. ขนาดเล็ก (แห่ง)
		แห่ง	เตียง	ระดับเครือข่ายบริการตาม Service Plan				
๑	บึงกาฬ	๑	๑๗๑	รพท. (S)	๑	๓	๘	๓
๒	พรเจริญ	๑	๓๐	รพช.ขนาดกลาง (F๒)			๖	
๓	โซ่พิสัย	๑	๓๐	รพช.ขนาดกลาง (F๒)		๑	๑๐	
๔	เซกา	๑	๖๐	รพช.ขนาดใหญ่ (F๑)		๒	๘	๒
๕	ปากคาด	๑	๓๐	รพช.ขนาดกลาง (F๒)			๕	๑
๖	บึงโขงหลง	๑	๓๐	รพช.ขนาดกลาง (F๒)		๑	๒	๑
๗	ศรีวิไล	๑	๓๐	รพช.ขนาดกลาง (F๒)			๔	๑
๘	บุ่งคล้า	๑	๓๐	รพช.ขนาดเล็ก (F๓)			๒	๑
รวม		๘	๔๑๑		๑	๗	๔๕	๙

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ / ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

บุคลากรด้านสาธารณสุข

(๑) อัตรากำลังเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ

■ ข้าราชการ	จำนวน	๕๓๒ คน
■ ลูกจ้างประจำ	จำนวน	๘๘ คน
■ ลูกจ้างชั่วคราว	จำนวน	๙๑๗ คน
■ พนักงานราชการ	จำนวน	๒๒ คน
รวมทั้งหมด	จำนวน	๑,๕๕๙ คน

- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๗,๘๗๒ คน

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล และกลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

ตารางที่ ๑๖ จำนวนและสัดส่วนบุคลากรสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๕๕

บุคลากร	จำนวน	สัดส่วน:ปกก (จังหวัดบึงกาฬ)	สัดส่วน:ปกก ของเขตตรวจราชการที่ ๑๐
แพทย์	๔๒	๑ : ๙,๔๓๙	๑ : ๑๐,๐๐๐
ทันตแพทย์	๑๖	๑ : ๒๖,๔๐๓	๑ : ๑๕,๐๐๐
เภสัชกร	๒๖	๑ : ๑๕,๒๔๘	๑ : ๑๐,๐๐๐
พยาบาลวิชาชีพ	๔๘๓	๑ : ๘๗๕	๑ : ๑,๒๕๐

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

ตารางที่ ๑๗ จำนวนแพทย์เฉพาะทางสาขาต่างๆ โรงพยาบาลบึงกาฬ ปี ๒๕๕๕

แพทย์เฉพาะทาง	จำนวน
สาขาสุนัขแพทย์	๒
สาขาศัลยศาสตร์ทั่วไป	๒
สาขาศัลยศาสตร์ยูโรวิทยา	-
สาขาอายุรกรรม	๓
สาขากุมารเวชกรรม	๓
รวม	๑๐

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

ตารางที่ ๑๘ จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ จังหวัดบึงกาฬ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

อำเภอ	แพทย์				ทันตแพทย์				เภสัชกร				พยาบาลใน รพ.				พยาบาล ใน รพ. สต.	จพ.ทันต	
	ควรมี	มีจริง		ขาด/ เกิน	ควรมี	มีจริง		ขาด/ เกิน	ควรมี	มีจริง		ขาด / เกิน	ควรมี	มีจริง		ขาด/ เกิน		รพ. .	รพ. สต.
		ชรก	ลูกจ้าง			ชรก	ลูกจ้าง			ชรก	ลูกจ้าง			ชรก	ลูกจ้าง				
เมืองบึงกาฬ	๓๔	๑๖	๐	-๑๘	๑๐	๔	๐	-๖	๑๒	๖	๓	-๓	๑๕๗	๗๓	๕๙	-๒๕	๒๐	๓	๑
พรเจริญ	๑๗	๕	๐	-๑๒	๕	๑	๐	-๔	๖	๒	๑	-๓	๗๕	๒๓	๑๕	-๓๗	๘	๓	๑
โซพิสัย	๒๗	๔	๐	-๒๓	๘	๒	๐	-๕	๙	๓	๐	-๖	๑๒๔	๑๘	๒๕	-๘๑	๑๑	๒	๓
เซกา	๓๓	๑๓	๐	-๒๐	๙	๓	๐	-๖	๑๑	๔	๐	-๗	๑๔๘	๒๘	๒๙	-๓๔	๑๓	๓	๔
ปากคาด	๑๓	๖	๐	-๗	๔	๒	๐	-๒	๔	๓	๐	-๑	๖๐	๒๘	๑๔	-๑๘	๖	๓	๑
บึงโขงหลง	๑๔	๔	๐	-๑๐	๔	๑	๐	-๓	๕	๒	๐	-๓	๖๔	๑๘	๑๕	-๒๑	๘	๓	๒
ศรีวิไล	๑๕	๔	๐	-๑๑	๔	๒	๐	-๒	๕	๓	๐	-๒	๖๙	๒๓	๒๐	-๒๖	๘	๓	๑
บุ่งคล้า	๕	๓	๐	-๒	๑	๑	๐	๐	๒	๒	๐	๐	๒๓	๙	๙	-๕	๓	๒	๐
รวม	๑๕๘	๕๕	๐	-๑๐๓	๔๕	๑๖	๐	-๒๙	๕๔	๒๖	๔	-๒๔	๗๒๐	๒๒๐	๑๘๖	-๓๑๔	๗๗	๒๒	๑๓
คิดเป็นร้อยละ				-๕๓.๔				-๕๕.๒				-๙๒.๙				-๗๗.๓			

ที่มา : การจัดสรรบุคลากรด้านภูมิศาสตร์สารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

: กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

ตารางที่ ๑๙ สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก ๑๐ อันดับแรก จังหวัดบึงกาฬ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ที่	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน	อัตราป่วยต่อแสนประชากร
๑	โรคระบบหายใจ	๑๖๗,๕๕๑	๔๐,๐๒๕.๙๔
๒	โรคระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	๑๓๒,๔๐๗	๓๓,๖๓๐.๔๖
๓	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	๑๒๑,๑๕๐	๒๘,๙๔๑.๓๐
๔	อาการ อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้การตรวจทางคลินิก และห้องปฏิบัติการ	๙๗,๑๖๑	๒๓,๒๑๐.๖๑
๕	โรคระบบไหลเวียนเลือด	๙๖,๖๙๑	๒๓,๐๘๘.๓๓
๖	โรคระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม	๘๕,๓๕๗	๒๐,๓๙๐.๗๗
๗	โรคติดเชื้อและปรสิต	๔๒,๔๒๔	๑๐,๑๓๔.๕๙
๘	โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	๓๔,๖๐๐	๘,๒๖๕.๕๓
๙	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	๒๔,๖๖๖	๕,๘๙๒.๔๑
๑๐	สาเหตุจากภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	๑๙,๖๙๕	๔,๗๐๔.๙๐

ที่มา : รายงานผู้ป่วยนอกตามกลุ่มสาเหตุ (รจ. ๕๐๔)

ข้อมูลวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

บรรยายสรุปจังหวัดบึงกาฬ

ที่	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน	อัตราป่วยต่อแสนประชากร
๑	โรคระบบต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอริซึม	๔,๗๓๑	๑,๑๓๐.๑๘
๒	โรคความดันโลหิตสูง	๒,๙๖๕	๗๐๘.๓๐
๓	การคลอดเดี่ยว (คลอดปกติ)	๒,๘๑๒	๖๗๑.๗๕
๔	โรคติดเชื้ออื่นๆ ของลำไส้	๒,๖๕๒	๖๓๓.๕๓
๕	เบาหวาน	๒,๖๔๘	๖๓๒.๕๘
๖	อาการ อาการแสดง และสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทาง คลินิกและห้องปฏิบัติการ	๒,๕๕๓	๖๐๙.๘๘
๗	โรคอื่นของระบบย่อยอาหาร	๒,๕๓๙	๖๐๖.๕๔
๘	ความผิดปกติอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในระยะปริกำเนิด	๒,๓๑๒	๕๕๒.๓๑
๙	โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอด ระยะหลังคลอด	๒,๒๓๔	๕๓๓.๖๘
๑๐	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติ บางชนิดที่ เกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกัน	๒,๐๗๕	๔๙๕.๖๙

ที่มา : รายงานผู้ป่วยในรายโรค (รจ. ๕๐๕)

ข้อมูลวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

๑๒.๒ การศึกษา

มีจำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๒๑๖ โรงเรียน จำนวน ๒,๑๘๖ ห้องเรียน (ก่อนประถมศึกษา-ป.๖) จำนวนนักเรียน ๔๓,๖๕๑ คน จำนวนครูทั้งหมด จำนวนอัตราครู : นักเรียน ๑ : ๒๐

ตารางที่ ๒๑ แสดงจำนวนครู และนักเรียน แยกเป็นอำเภอ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนห้อง	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวนครู (คน)	ครู : นักเรียน
อำเภอเมืองบึงกาฬ	๕๑	๕๑๖	๙,๙๙๕	๔๖๓	๑ : ๒๒
อำเภอพรเจริญ	๒๑	๒๒๒	๔,๔๘๙	๒๓๐	๑ : ๒๐
อำเภอเซกา	๔๔	๔๖๕	๘,๘๕๙	๔๖๔	๑ : ๑๙
อำเภอบึงโขงหลง	๑๘	๑๘๖	๓,๙๔๙	๑๙๐	๑ : ๒๑
อำเภอศรีวิไล	๑๕	๑๕๘	๔,๒๐๓	๒๐๓	๑ : ๒๑
อำเภอบุ่งคล้า	๑๑	๙๒	๑,๓๘๗	๗๒	๑ : ๑๙
อำเภอโซ่พิสัย	๓๗	๓๖๕	๗,๐๓๑	๓๕๕	๑ : ๒๐
อำเภอปากคาด	๑๙	๑๘๒	๓,๗๓๘	๑๗๔	๑ : ๒๑
รวม	๒๑๖	๒,๑๘๖	๔๓,๖๕๑	๒,๑๕๑	๑ : ๒๐

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ / ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

มีจำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ (บึงกาฬ) จำนวน ๒๕ โรงเรียน จำนวน ๕๑๕ ห้องเรียน (ม. ๑ – ม.๖) จำนวนนักเรียน ๑๘,๖๕๑ คน จำนวนครูทั้งหมด ๖๗๘ คน
จำนวนอัตราครู : นักเรียน ๑ : ๒๘

ตารางที่ ๒๒ แสดงจำนวนครู และนักเรียน แยกเป็นอำเภอ ปี พ.ศ.๒๕๕๔

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนห้อง	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวนครู (คน)	ครู : นักเรียน
๑. อำเภอเมืองบึงกาฬ	๔	๙๙	๓,๙๑๔	๑๓๕	๑:๒๙
๒. อำเภอพรเจริญ	๓	๖๕	๒,๔๐๖	๘๔	๑:๒๙
๓. อำเภอเซกา	๕	๙๐	๓,๓๘๓	๑๒๙	๑:๒๙
๔. อำเภอบึงโขงหลง	๓	๔๕	๑,๔๘๙	๕๙	๑:๒๐
๕. อำเภอศรีวิไล	๒	๕๓	๑,๘๔๗	๖๐	๑:๓๑
๖. อำเภอบุ่งคล้า	๑	๒๑	๗๕๖	๓๖	๑:๒๑
๗. อำเภอโซ่พิสัย	๔	๗๖	๒,๖๐๖	๙๐	๑:๒๙
๘. อำเภอปากคาด	๓	๖๖	๒,๒๕๐	๘๕	๑:๒๖
รวม	๒๕	๕๑๕	๑๘,๖๕๑	๖๗๗	๑:๒๘

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ / ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

มีจำนวนสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๒ แห่ง จำนวน ๗๗ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ๑,๙๗๘ คน จำนวนครูทั้งหมด ๘๑ คน จำนวนอัตราครู : นักศึกษา ๑ : ๒๔

ตารางที่ ๒๓ แสดงจำนวนครู และนักศึกษา แยกเป็นรายสถานศึกษา ปี พ.ศ.๒๕๕๕

อำเภอ	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักศึกษา (คน)	จำนวนครู (คน)	ครู : นักศึกษา
๒. วิทยาลัยเทคนิคบึงกาฬ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๓ พ.ย.๒๕๕๕	๔๓	๑,๐๓๑	๕๐	๑ : ๒๑
๓. วิทยาลัยการอาชีพเซกา ข้อมูล ณ วันที่ ๑๓ พ.ย. ๒๕๕๕	๓๔	๙๔๗	๓๑	๑ : ๓๑
รวม	๗๗	๑,๙๗๘	๘๑	๑ : ๒๔

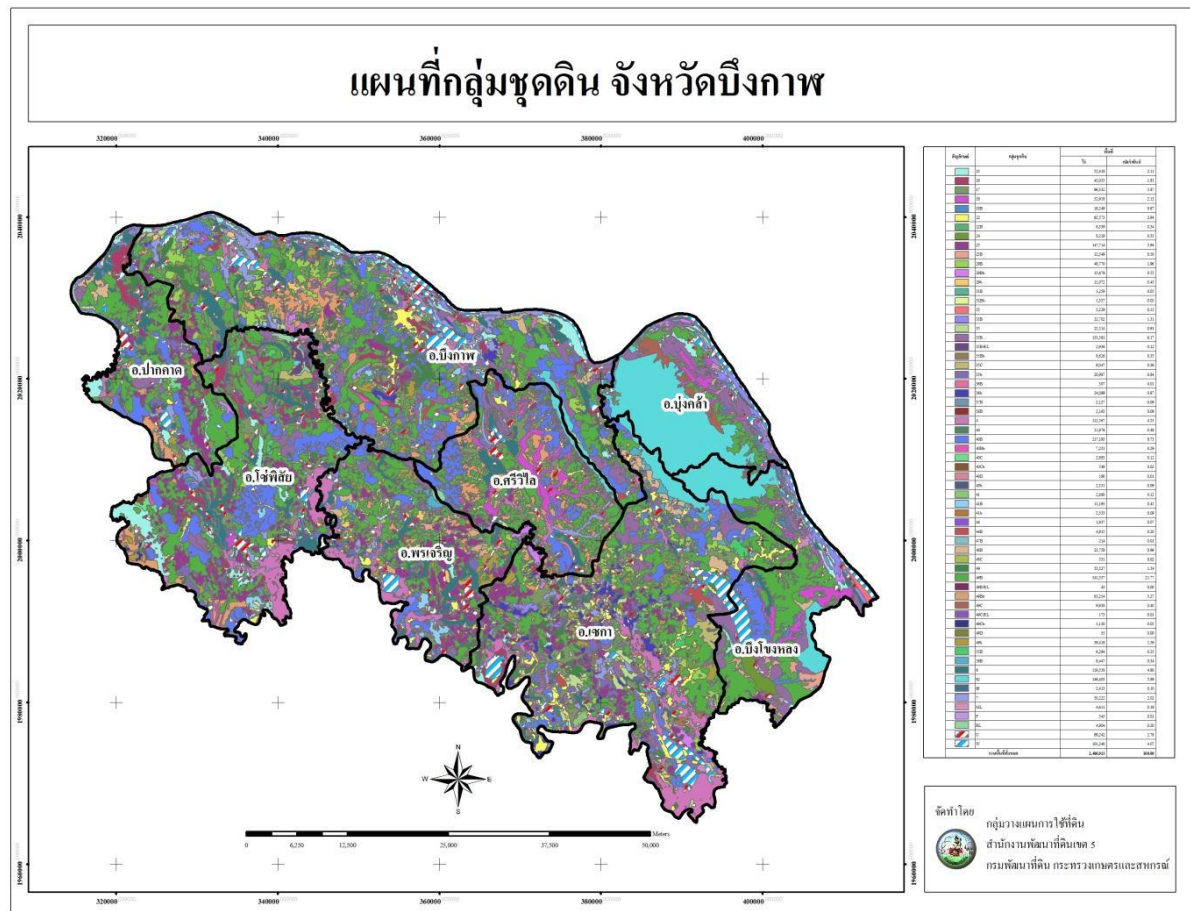
จังหวัดบึงกาฬ มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพื้นที่เรียวยาวตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวของชายแดนประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง ประชาชนทั้งสองฝั่งได้มีการติดต่อไปมาหาสู่ในฐานะเครือญาติ การซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าเพื่อการเกษตร บริเวณชายแดน ไทย - ลาว ตลอดปีที่ผ่านมามีความสงบเรียบร้อยไม่ปรากฏเหตุการณ์กระทบกระทั่งกับประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะเดียวกันความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านระดับท้องถิ่นเป็นไปด้วยดีมีการประสานความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่อง สำหรับสถานการณ์การกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงประเทศในพื้นที่ชายแดนยังคงมีปรากฏอยู่สม่ำเสมอโดยเฉพาะการลักลอบค้ายาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย แรงงานต่างด้าว ฯลฯ

๑๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๔.๑ ทรัพยากรดินและที่ดิน

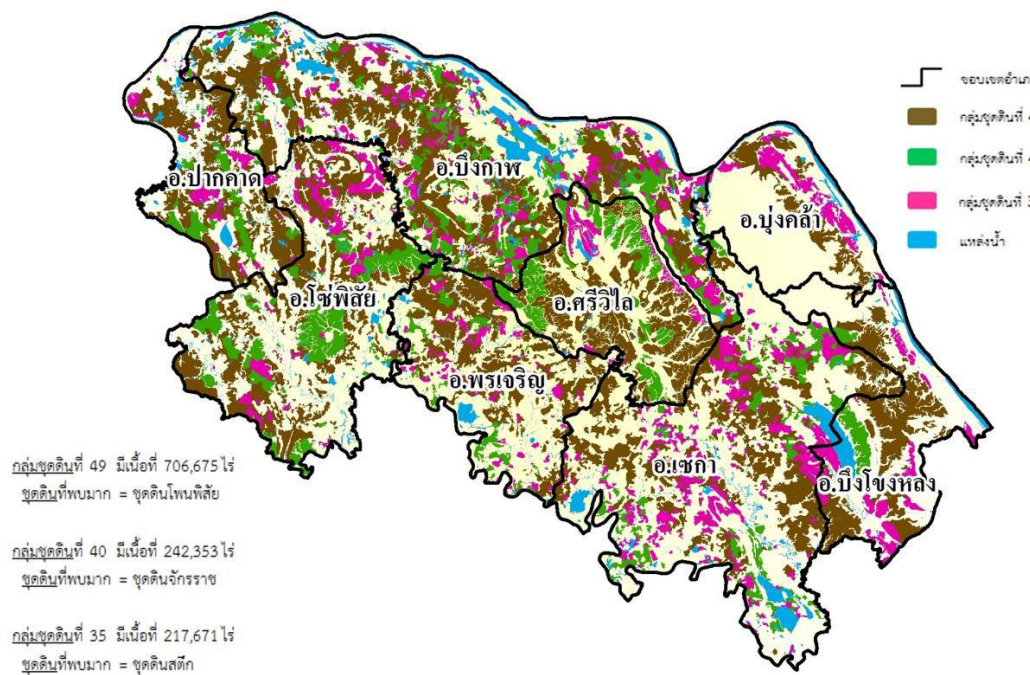
จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ทั้งหมด ๒,๔๘๖,๙๑๓ ไร่ แบ่งการใช้ประโยชน์พื้นที่เป็น พื้นที่ชุมชน และสิ่งปลูกสร้าง ๘๖,๐๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๓ พื้นที่เกษตรกรรม ๑,๘๖๙,๑๖๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๐๓ พื้นที่ป่าไม้ ๑๙๙,๔๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๗ พื้นที่แหล่งน้ำ ๑๓๑,๓๙๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๕ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๒๐๐,๘๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๗๒ ดังแผนที่และตารางการใช้ประโยชน์ที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มชุดดิน จังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มชุดดินที่พบโดยส่วนมากเป็นกลุ่มชุดดินที่ ๔๙ ชุดดินโพนพิสัย รองลงมา คือ กลุ่มชุดดิน ๔๐ ชุดดินจักรราช และกลุ่มชุดดิน ๓๕ ชุดดินสติก ตามลำดับ ดังแผนที่และตารางกลุ่มชุดดิน จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๒๔ กลุ่มชุดดิน จังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
๑๕	๕๒,๔๑๘	๒.๑๑	๓๖b	๒๔,๐๙๙	๐.๙๗	๔๙C-RL	๑๗๓	๐.๐๑
๑๖	๔๕,๐๕๓	๑.๘๑	๓๗B	๒,๑๒๗	๐.๐๙	๔๙Cb	๑,๑๓๐	๐.๐๕
๑๗	๙๖,๓๓๒	๓.๘๗	๓๘B	๒,๑๖๓	๐.๐๙	๔๙D	๕๕	๐
๑๘	๕๒,๙๑๘	๒.๑๓	๔	๑๑๒,๕๖๗	๔.๕๓	๔๙b	๓๙,๔๑๘	๑.๕๙
๑๘B	๑๖,๕๔๙	๐.๖๗	๔๐	๑๑,๙๗๖	๐.๔๘	๕๕B	๖,๒๙๔	๐.๒๕
๒๒	๖๕,๕๗๔	๒.๖๔	๔๐B	๒๑๗,๑๙๓	๘.๗๓	๕๖B	๘,๔๔๗	๐.๓๔
๒๒B	๘,๓๓๙	๐.๓๔	๔๐Bb	๗,๒๓๑	๐.๒๙	๖	๑๑๙,๓๓๘	๔.๘
๒๔	๘,๒๑๙	๐.๓๓	๔๐C	๒,๘๘๓	๐.๑๒	๖๒	๑๔๖,๔๐๓	๕.๘๙
๒๕	๑๔๗,๗๑๔	๕.๙๔	๔๐Cb	๕๔๙	๐.๐๒	๖f	๒,๔๑๓	๐.๑
๒๕B	๑๒,๕๔๙	๐.๕	๔๐D	๑๙๐	๐.๐๑	๗	๕๐,๒๒๒	๒.๐๒
๒๙B	๔๘,๗๗๐	๑.๙๖	๔๐b	๒,๓๓๑	๐.๐๙	ML	๔,๖๑๑	๐.๑๙
๒๙Bb	๑๓,๖๗๙	๐.๕๕	๔๑	๒,๘๘๐	๐.๑๒	P	๓๔๕	๐.๐๑
๒๙b	๑๑,๐๗๒	๐.๔๕	๔๑B	๑๑,๑๙๓	๐.๔๕	RL	๔,๙๐๔	๐.๒
๓๑B	๑,๒๕๙	๐.๐๕	๔๑b	๒,๓๓๓	๐.๐๙	ชุมชนเมือง หมู่บ้าน	๖๙,๒๔๒	๒.๗๘
๓๑Bb	๑,๓๓๗	๐.๐๕	๔๔	๑,๘๓๗	๐.๐๗	แหล่งน้ำ	๑๐๑,๓๔๐	๔.๐๗
๓๓	๓,๒๒๙	๐.๑๓	๔๔B	๔,๙๑๕	๐.๒	รวมพื้นที่ ทั้งหมด	๒,๔๘๖,๙๑๓	๑๐๐
๓๓B	๓๒,๗๐๒	๑.๓๑	๔๗B	๒๑๔	๐.๐๑			
๓๕	๒๒,๕๑๔	๐.๙๑	๔๘B	๒๓,๗๕๙	๐.๙๖			
๓๕B	๑๕๓,๕๖๑	๖.๑๗	๔๘C	๕๕๑	๐.๐๒			
๓๕B-RL	๒,๙๓๖	๐.๑๒	๔๙	๓๓,๓๒๗	๑.๓๔			
๓๕Bb	๘,๖๒๖	๐.๓๕	๔๙B	๕๔๑,๓๓๘	๒๑.๗๗			
๓๕C	๙,๐๔๗	๐.๓๖	๔๙B-RL	๔๓	๐			
๓๕b	๒๐,๙๘๗	๐.๘๔	๔๙Bb	๘๑,๒๕๔	๓.๒๗			
๓๖B	๓๐๗	๐.๐๑	๔๙C	๙,๙๓๗	๐.๔			

กลุ่มชุดดิน ๔๙ มีลักษณะสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๒-๖% เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินร่วนเหนียวปนทราย หรือดินร่วนปนดินเหนียว เนื้อดินล่าง เป็นดินเหนียวปนกรวดมาก (ลูกรัง และเศษหิน) การระบายน้ำดีปานกลาง การซาบซึมน้ำปานกลาง ตอนดินบนถึงเข้าในดินล่าง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดิน ปานกลางถึงเร็ว ข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ เป็นดินต้นบางแห่งมีก้อนศิลาแลง โผล่กระจายอยู่ทั่วไปบนผิวดิน เป็นอุปสรรคต่อการทำเกษตรกรรมบริเวณที่มีความลาดชันสูงจะมีปัญหา เกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดินอย่างรุนแรง (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๕)

กลุ่มชุดดิน ๔๐ มีลักษณะสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๓-๕% เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย เนื้อดินล่างเป็นดินร่วนปนทราย แต่จะเหนียวขึ้นตามความลึกการระบายน้ำดี การซาบซึมน้ำเร็ว การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลาง ข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ เป็นดินทราย ดินมีการอุ้มน้ำไม่ดี พืชที่ปลูกมีโอกาสขาดแคลนน้ำได้ง่าย ในบริเวณที่มีความลาดชันสูง จะเกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดินได้ง่าย และดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๕)

กลุ่มชุดดิน ๓๕ มีลักษณะสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย ถึงเป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๒-๘% เนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย เนื้อดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย การระบายน้ำดี ปานกลางถึงดี การซาบซึมน้ำปานกลาง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็ว ข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ ในบริเวณที่มีความลาดชันสูง จะมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๕)

ปัญหาของดิน จังหวัดบึงกาฬ

ปัญหาของดินจังหวัดบึงกาฬที่พบมากที่สุด คือ ดินตื้นเนื่องจากเป็นลูกคลื่นหรือลอนลาด ๗๓๐,๙๘๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๙ (ตารางปัญหาดิน) เป็นดินที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูกเพราะ มีปริมาณชั้นส่วนหยาบปนอยู่ในดินมากทำให้มีเนื้อดินน้อย มีธาตุอาหารน้อย ไม่อุ้มน้ำ ชั้นล่างของดินชนิดนี้จะแน่นทึบรากพืชขนไชไปได้ยาก พืชไม่สามารถเจริญเติบโตได้อย่างปกติ การจัดการดินในพื้นที่เหล่านี้จะต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ควรเลือกทำการเกษตรในพื้นที่ที่มีหน้าดินหนามากกว่า ๒๕ ซม. และไม่มีก้อนกรวด หรือลูกกรังกระจายอยู่ทั่วผิวดินมาก ปรับปรุงดินด้วยการไถกลบพืชปุ๋ยสด ร่วมกับการปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอกอัตรา ๒-๓ ตัน/ไร่ หรือชุดหลุมปลูกไม้ผลขนาด ๗๕x๗๕x๗๕ ซม. หรือถึงชั้นหินพื้น และปรับปรุงหลุมปลูกด้วยหน้าดินที่ไม่มีก้อนกรวดหรือลูกกรังร่วมกับปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก ใช้ปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูก ร่วมกับน้ำหมักชีวภาพ หรือพัฒนาเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๕)

ตารางที่ ๒๕ ปัญหาของดินจังหวัดบึงกาฬ

ปัญหาของดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ดินกรดจัดในที่ลุ่มและมีโครงสร้างแน่นทึบ	๔๕,๐๕๓	๑.๘๑
ดินกรดในที่ลุ่ม	๑๒๑,๗๕๑	๔.๙๐
ดินกรดในที่ลุ่ม ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๗๓,๕๒๑	๒.๙๖
ดินค่อนข้างเป็นทรายและเป็นดินกรดในที่ดอน	๒๑๗,๖๗๐	๘.๗๕
ดินค่อนข้างเป็นทรายในที่ดอน	๒,๑๖๓	๐.๐๙
ดินค่อนข้างเป็นทรายในที่ดอน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๒๔,๔๐๕	๐.๙๘
ดินค่อนข้างเป็นทรายในที่ลุ่ม ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๖๙,๔๖๗	๒.๗๙
ดินตื้นถึงชั้นหินพื้น	๒๑๔	๐.๐๑
ดินตื้นเนื่องจากเป็นลูกคลื่นหรือลอนลาด	๗๓๐,๙๘๔	๒๙.๓๙
ดินทรายจัดและเป็นดินกรดจัดในที่ดอน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๒๔๒,๓๕๒	๙.๗๕
ดินทรายจัดและเป็นดินกรดจัดในที่ลุ่ม ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๗๓,๙๑๓	๒.๙๗
ดินทรายจัดในที่ดอน	๒๓,๑๕๗	๐.๙๓
ดินทรายจัดในที่ลุ่ม	๘,๒๑๙	๐.๓๓
ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๒,๑๒๗	๐.๐๙
ดินลูกคลื่นในที่ลุ่ม	๑๖๐,๒๖๓	๖.๔๔
ดินเป็นกรดจัดและค่อนข้างเป็นทรายในที่ลุ่ม ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๙๖,๓๓๒	๓.๘๗
ดินในพื้นที่ลาดชัน ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	๘,๔๔๗	๐.๓๔
ดินในพื้นที่ลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์	๑๔๖,๔๐๓	๕.๘๙
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๖๙,๒๔๒	๒.๗๘
พื้นที่อื่นๆ	๙,๘๖๐	๐.๔๐
แหล่งน้ำ	๑๐๑,๓๔๐	๔.๐๗
ไม่จัดเป็นดินปัญหา	๒๖๐,๐๒๗	๑๐.๔๖
รวมเนื้อที่ทั้งหมด	๒,๔๘๖,๙๑๓	๑๐๐

บรรยายสรุปจังหวัดบึงกาฬ

รายการจำแนก	พื้นที่จากการ ประมวลผล GIS (ไร่)	ร้อยละ ของพื้นที่ จังหวัด	หมายเหตุ
๑. จังหวัดบึงกาฬ	๒,๖๙๐,๖๒๕.๐๐	-	
๒. พื้นที่ที่มีสภาพป่าเหลืออยู่	๑๘๔,๖๓๑.๑๗	๖.๘๖	
๒. ป่าอนุรักษ์ ได้แก่	๑๓๓,๔๘๓.๘๒	๔.๙๖	พื้นที่ในส่วนของ จ.บึงกาฬ
๒.๑) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว	๑๑๔,๐๖๙.๗๑	๔.๒๔	
๒.๒) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง	๑๑,๘๕๗.๕๘	๐.๔๔	
๒.๓) อุทยานแห่งชาติภูสิงห์	๗,๕๕๖.๕๓	๐.๒๘	
๓. ป่าสงวนแห่งชาติ	๑๒๒,๐๙๔.๘๔	๔.๕๔	
๔. ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีกำหนด รักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ	๕๗,๘๙๑.๙๘	๒.๑๕	
๕. พื้นที่ผืนดินตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิ.ย. ๔๑	๑๓,๔๑๙.๘๗	๐.๕๐	
๕. สวนป่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (ออป.)	๔,๒๒๙.๐๐	๐.๑๖	
๖. พื้นที่ชุ่มน้ำ ได้แก่	๒๗,๕๘๗.๐๐	๑.๐๓	
๖.๑ บึงโขงหลง	๑๓,๘๓๗.๐๐	๐.๕๑	
๖.๒ หนองกุดทิง	๑๓,๗๕๐.๐๐	๐.๕๑	
๗. นิคมสร้างตนเองโพธิ์สัย	๕๒,๔๑๖.๐๐	๑.๙๕	อยู่ในพื้นที่ อ.ปากคาด จ.บึงกาฬ
๘. ที่ราชพัสดุ	๘,๒๒๘.๙๔	๐.๓๑	
๙. เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.)	๑,๒๓๐,๗๕๙.๑๙	๔๕.๗๔	
๑๐. พื้นที่การเกษตรกรรม และอื่น ๆ	๘๕๕,๘๘๓.๑๙	๓๑.๘๑	

ที่มา : ส่วนทรัพยากรธรรมชาติและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ

จากการสำรวจพื้นที่ป่าตามโครงการสำรวจสถานภาพ และจัดทำแผนที่พื้นที่ป่าไม้ในท้องที่ จังหวัดบึงกาฬ พบว่าปัจจุบันสภาพป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬมีเนื้อที่ ๑๘๔,๖๓๑.๑๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๖ ของเนื้อที่จังหวัด โดยได้มีการประกาศกำหนดพื้นที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๖ ป่า ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ได้ถูก บุกรุกเป็นที่ดินทำกิน และสวนยางพารา ทำให้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติลดลง มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๒,๐๙๕ ไร่ (พื้นที่กันออกจาก สปก.)

(๒) ทรัพยากรสัตว์ป่า

(๒.๑) สถานการณ์

(๒.๑.๑) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว พื้นที่ป่าภูวัว มีเนื้อที่ประมาณ ๑๘๖.๕ ตารางกิโลเมตรหรือ ๑๑๖,๕๖๒ ไร่ อยู่ในท้องที่ตำบลหนองดิน ตำบลบุงคล้า และตำบลโคกกวาง อำเภอบุงคล้า และพื้นที่ตำบลบ้านด้อง และตำบลโสกก้าม อำเภอเซกา และตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการรังวัดฝั่งหลักเขตรอบพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกับหน่วยพิทักษ์ป่าถ้ำฝุ่น ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติดงภูวัว ยังมีความอุดมสมบูรณ์และมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ จึงได้ผนวกพื้นที่บริเวณนี้เข้าเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว เนื้อที่ประมาณ ๘,๑๐๐ ไร่ รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑๒๔,๖๖๒ ไร่ ทั้งนี้ ข้อมูลจากการสำรวจพื้นที่ป่าตามโครงการสำรวจสถานภาพและจัดทำแผนที่พื้นที่ป่าไม้ในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ พบว่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว มีเนื้อที่ ๑๑๔,๐๗๐ ไร่

ในอดีตป่าภูวัวเคยมีสัตว์ป่าจำพวก เก้ง กวาง ช้างป่า เสือ เลียงผา กระต๊อ วัวแดง อยู่อย่างชุกชุม แต่ถูกล่าจนเกือบจะสูญพันธุ์ บางชนิดก็สูญพันธุ์จากพื้นที่ไปแล้ว จากการสำรวจล่าสุดเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่ายังมีสัตว์ป่าอีกหลายชนิดที่ยังหลงเหลืออยู่ สามารถจำแนกประเภทสัตว์เป็น ๔ ประเภท ได้แก่

- สัตว์ป่าประเภทนก มีจำนวนประมาณ ๒๐๖ ชนิด นกที่พบมากได้แก่ นกกระเจี๊ยบธรรมดาต่างๆ นกกระแตแต้แวด นกพญาปากกว้างหางยาว

- สัตว์ป่าประเภทสัตว์เลื้อยคลานด้วยนม ประมาณ ๙๔ ชนิด สัตว์ที่พบมาก ได้แก่ ช้างป่า กระเจง หมูป่า อีเห็น ลิง และเก้ง

- สัตว์ป่าประเภทสะเทินน้ำสะเทินบก มีจำนวนประมาณ ๒๘ ชนิด ที่พบมากได้แก่ คางคกบ้าน กบนา เขียดจะนา

- สัตว์ป่าประเภทสัตว์เลื้อยคลาน มีจำนวนประมาณ ๑๐๐ ชนิด สัตว์ที่พบมากได้แก่ เต่า จิ้งจกดินลายจุด กิ้งก่าภูวัว แย้ ตะกวด เขียดงูเกาะเต่า จิ้งเหลนหัวยงวาว สำหรับสัตว์ที่มีลักษณะเด่นในพื้นที่ ได้แก่ ช้าง และกิ้งก่าภูวัว และสัตว์ที่มีจำนวนมาก ได้แก่ นก แต่เนื่องจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว มีพื้นที่ป่าดงดิบในเขตจำกัด ประมาณ ๔๐ ตารางกิโลเมตร สัตว์ป่าส่วนใหญ่จึงไม่สามารถเพิ่มขยายพันธุ์ได้มาก

(๒.๑.๒) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ มีพื้นที่ ๖,๘๔๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ พื้นที่บึงโขงหลงเป็นบึงธรรมชาติมีลักษณะแคบและยาว ตัวบึงมีเนื้อที่ประมาณ ๒๒.๑๔ ตารางกิโลเมตร น้ำลึก ๕๐ - ๑๐๐ เซนติเมตร ส่วนที่ลึกที่สุดประมาณ ๖ เมตร กว้างประมาณ ๒ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร และสูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ ๑๖๐ - ๑๗๐ เมตร มีความลาดชัน ๒ % บึงโขงหลง วางตัวในแนวเหนือ - ใต้ จากตำบลบ้านด้อง อำเภอเซกา ถึงอำเภอบึงโขงหลง ภายในบึงมีลักษณะคล้ายเกาะ คือ เป็นดอน ๓ ดอน ได้แก่ ดอนแก้ว ดอนโพธิ์ ดอนน่อง ดอนสวรรค์ บนเกาะ เหล่านี้มีป่าดิบแล้ง ที่ค่อนข้างสมบูรณ์พื้นที่โดยรอบส่วนใหญ่ค่อนข้างราบเรียบ มีชุมชนเมืองอาศัยอยู่ตอนล่างของบึง พื้นที่ดินรอบบึงเป็นที่นาเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีน้ำขังตลอดทั้งปี ในปัจจุบันได้มีการก่อสร้างทำนบกั้นน้ำเพื่อเสริมขอบบึงธรรมชาติและประตูละบายน้ำทางด้านใต้ น้ำจากบึงโขงหลง ไหลลงสู่แม่น้ำสงคราม ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำโขงอีกต่อหนึ่งบึงโขงหลงเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบน้ำท่วมถึงของแม่น้ำสงคราม น้ำจากบึงไหลลงลำห้วยอี แล้วลงสู่แม่น้ำสงครามก่อนออกสู่แม่น้ำโขง จัดว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำนานาชนิดทั้งนกประจำถิ่นและนกอพยพ

เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) เป็นอันดับที่ ๑,๐๙๘ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านด้อง ตำบลโสกก้าม อำเภอลือชัย ตำบลบึงโขงหลง ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลงมีเนื้อที่ ๑๓,๘๓๗.๕ ไร่ เป็นแหล่งประมงที่สำคัญ แหล่งท่องเที่ยวดูนกน้ำ จำนวนนับพัน ๆ ตัวที่อพยพในฤดูหนาวตอนเหนือของบึง เป็นที่ตั้งโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

จากรายงานสถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลง (พฤศจิกายน ๒๕๕๓) พบว่าในปี พ.ศ.๒๕๔๙ พบ ๑๔๘ ชนิด ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๕๓ พบเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๗ ชนิด เนื่องจากมีนกอพยพ เข้ามาในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง สำหรับสถานภาพการคุกคาม พบนกที่มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ ๒ ชนิด คือ นกกระสาแดง และนกขมิ้นขาว สถานภาพใกล้ถูกคุกคาม ได้แก่ นกกระแตหิวเทา นกอีลุ้ม นกแสก เหยี่ยวปีกแดง สัตว์ป่าในพื้นที่บึงโขงหลง สามารถจำแนกประเภทสัตว์ ได้ดังนี้

- ปลาพบได้ประมาณ ๘๐ ชนิด เช่น ปลาช่อน ปลาดุกด้าน ปลาสร้อยนกเขา ปลากระสูบจุด และปลาชนิดที่หายากสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ เช่น ปลาชีวแกระสามจุด ปลาบู่กุดทิง
- สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกพบ ๖ ชนิด เขียดบัว เขียดหลังขีด เขียดโม้ กบนา อีอ่าบ้าน คางคกบ้าน
- สัตว์เลื้อยคลานพบ ๑๐ ชนิด เช่น งูสิง งูเหลือม กิ้งก่าหัวแดง จิ้งเหลนน้อยหางยาว เต่านา
- สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมพบ ๓ ชนิด อีเห็น กระรอกหลากสี กระเล็นธรรมดา

(๒.๑.๓) พื้นที่ชุ่มน้ำกุดทิง จังหวัดบึงกาฬ มีลักษณะเป็นกุด (Oxbow lake) มีพื้นที่ประมาณ ๑๖,๕๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ ห่างจากตัวอำเภอบึงกาฬเพียง ๕ กิโลเมตร มีรูปร่างคล้ายกับปีกผีเสื้อ กุดทิงมีระบบนิเวศที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำโขง จึงทำให้มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ระดับความลึกของแหล่งน้ำแห่งนี้ประมาณ ๒ - ๕ เมตร และในฤดูน้ำหลากอาจลึกมากถึง ๑๐ เมตร ความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย ๑๘๐ เมตร

บึงกุดทิง พื้นที่ชุ่มน้ำแห่งบึงกาฬ ยังคงความเป็นธรรมชาติไว้อย่างแท้จริงด้วยความอุดมสมบูรณ์ของขนาด ได้ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญระดับโลก พื้นที่แรมซาร์ (Ramsar Site) แห่งที่ ๑๑ ของประเทศไทย และในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับวันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก (World Wetland Day) และได้รับการประกาศให้เป็นแหล่งชุ่มน้ำของโลก อันดับที่ ๑๙๒๖ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่โรงเรียนบึงกาฬ อ.เมือง จ.บึงกาฬ มีงานรณรงค์ที่จะช่วยสื่อสารความเข้าใจ และสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่ ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการอนุรักษ์ความเป็นธรรมชาติของกุดทิง ให้อยู่คู่ชุมชนตลอดชั่วลูกชั่วหลาน อันเป็นเจตนารมณ์ของคนในพื้นที่ โดยการสนับสนุนของโครงการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในประเทศไทยและลุ่มน้ำโขง WWF ประเทศไทย ภายในงานมีการเดินรณรงค์จากมุมมองของชุมชนต่าง ๆ รอบกุดทิง เวทีการพูดคุยแลกเปลี่ยนที่มีทั้งเรื่องคุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำ การอนุรักษ์ ปัญหา และอุปสรรคในพื้นที่ ฉายให้เห็นภาพความร่วมมือร่วมใจและเกิดเป็นความเข้มแข็งของชุมชน นำไปสู่การมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของตัวเมืองบนแรมซาร์ไซต์แห่งนี้

ด้วยกุดทิง มีระบบนิเวศที่หลากหลาย มีสภาพพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำโขง จึงทำให้มีความหลากหลายของชนิดสัตว์น้ำ เช่น ปลาน้ำจืด พบอย่างน้อย ๑๒๓ ชนิด ในจำนวนนี้เป็นปลาประจำถิ่น และปลาอพยพที่มาจากแม่น้ำโขง และมากกว่า ๕๖ ชนิดเป็นปลาเศรษฐกิจ กุดทิงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลา

น้ำจืดขนาดเล็กเป็นอันดับ ๓ ของโลก และเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังที่เล็กที่สุดของประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ปลาฉวีแคระ และยังพบปลาที่อยู่ในสถานะภาพล่อแหลมต่อการถูกคุกคาม ได้แก่ ปลาเยี๊ยะ หรือปลาเอน ซึ่งพบปลาเฉพาะถิ่นของแม่น้ำโขงอีก ๔ ชนิด นอกจากนี้ กุดทิงยังเป็นแหล่งพันธุกรรมที่สำคัญของ กุ้งน้ำจืด ๓ ชนิด คือ กุ้งฝอยเล็ก กุ้งฝอยใหญ่ และกุ้งฝอยแดง สัตว์น้ำอื่นๆ เช่น ปู แมลงน้ำ หอย และกบเขียด พบมากกว่า ๒๐ ชนิด พื้นที่ชุ่มน้ำ แห่งนี้ยังเป็นแหล่งพักพิงของนกอพยพ และนกประจำถิ่นอีกหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็น นกเป็ดน้ำ เหยี่ยว และนกอื่นๆ อีกมากกว่า ๑๐๐ ชนิด โดยเฉพาะเป็ดน้ำ ๒ ชนิด กว่า ๓,๐๐๐ ตัวส่วนมากเป็นเป็ดแดง และเป็ดลาย มีเป็ดดำหัวดำ ซึ่งอยู่ในสถานะภาพถูกคุกคามของโลก และเหยี่ยวที่หาดูได้ยากอีก ๒ ชนิด คือ เหยี่ยวทุ่งแถบเหนือ และเหยี่ยวทุ่งพันธุ์ยุโรป

(๒.๒) ปัญหาทรัพยากรสัตว์ป่า

ตารางที่ ๒๘ ประเด็นปัญหาทรัพยากรสัตว์ป่า

ประเด็นปัญหาสัตว์ป่า	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	ระดับผลกระทบต่อประชาชน (๑-๔)	ระดับผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ (๑-๔)	ระดับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (๑-๔)	สรุปความรุนแรงของปัญหา (๑-๑๒)
การลักลอบล่าสัตว์ป่าและค้าสัตว์ป่า	อ. ปุ่งคล้า อ.บึงโขงหลง อ.เซกา	๒	๓	๓	๘
การเผาป่า	อ. ปุ่งคล้า อ.บึงโขงหลง อ.เซกา	๒	๓	๔	๔
การบุกรุกป่าและถือครองพื้นที่ป่าทำให้ที่อยู่อาศัยและที่หากินของสัตว์ป่าลดลง	อ. ปุ่งคล้า อ.บึงโขงหลง อ.เซกา	๒	๓	๒	๗
การทำการประมงมีผลกระทบต่อนกน้ำ/การล่านกและการเก็บไข่นก	อ. ปุ่งคล้า อ.บึงโขงหลง อ.เซกา	๒	๒	๒	๖
มีพื้นที่ป่าดงดิบในเขตจำกัดไม่เพียงพอต่อการขยายปริมาณของสัตว์ต่างๆ	อ. ปุ่งคล้า อ.บึงโขงหลง อ.เซกา	๒	๒	๒	๖

หมายเหตุ: ระดับผลกระทบของปัญหา ระดับ ๑ น้อยที่สุด ระดับ ๒ น้อย ระดับ ๓ มาก ระดับ ๔ มากที่สุด

๑๔.๔ ทรัพยากรน้ำ/แหล่งน้ำต้นทุน

แหล่งน้ำบนดิน

จังหวัดบึงกาฬ มีลักษณะพื้นที่ทอดยาวตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลัก และเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน มีระยะทางประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร จัดอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ส่วนที่ ๒ มีพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาจำนวน ๕ กลุ่มน้ำ เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญและกระจายอยู่ในทุกพื้นที่ของจังหวัดบึงกาฬ มีความเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย รวมถึงลำห้วย คู คลอง บึง ฯลฯ ในอดีตแม่น้ำและแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เกี่ยวกับสายน้ำ จึงได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่การตั้งถิ่นฐาน การอุปโภคบริโภค การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การคมนาคมขนส่งการติดต่อค้าขายทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นที่ยอมรับน้ำตามธรรมชาติและระบายน้ำเพื่อป้องกันอุทกภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

ตารางที่ ๒๙ กลุ่มน้ำสาขาในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มน้ำสาขา	ในเขตพื้นที่อำเภอ
๑. แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	อ.ศรีวิไล อ.โซ่พิสัย อ.เซกา อ.บึงโขงหลง อ.เมืองบึงกาฬ อ.บุ่งคล้า
๒. แม่น้ำสงครามตอนบน	อ.โซ่พิสัย
๓. แม่น้ำสงครามตอนล่าง	อ.ศรีวิไล อ.โซ่พิสัย อ.พรเจริญ อ.เซกา อ.บึงโขงหลง
๔. ห้วยคอง	อ.เมืองบึงกาฬ อ.โซ่พิสัย อ.พรเจริญ
๕. ห้วยอี	อ.เซกา

ที่มา: โครงการชลประทานจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ ๓๐ พื้นที่ลุ่มน้ำสาขา

รหัสลุ่มน้ำสาขา	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ลุ่มน้ำสาขา	
		ตร.กม.	ไร่
๐๒๒๓	แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	๒,๓๕๖.๘๕	๑,๔๗๓,๐๓๓.๐๕
๐๒๒๔	แม่น้ำสงครามตอนบน	๓,๒๗๐.๘๑	๒,๐๔๔,๒๕๔.๗๒
๐๒๒๕	แม่น้ำสงครามตอนล่าง	๓,๐๖๕.๖๐	๑,๙๑๖,๐๐๐.๙๖
๐๒๒๖	ห้วยคอง	๗๐๙.๓๑	๔๔๓,๓๒๐.๔๔
๐๒๒๗	ห้วยอี	๗๔๓.๖๐	๔๖๔,๗๕๐.๐๔

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำปี พ.ศ.๒๕๕๐

แหล่งน้ำตามโครงการชลประทาน จำนวน ๑๗ แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ ๒๕,๙๙๐ ไร่

ตารางที่ ๓๑ บัญชีแหล่งน้ำโครงการชลประทานในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ

ลำดับ	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ	พื้นที่รับประโยชน์
๑	อ่างเก็บน้ำห้วยสหาย	บ.บุงคล้า ต.บุงคล้า อ.บุงคล้า	๑.๙๖๐	
๒	ประตูระบายน้ำห้วยบางบาด	บ.บังบาด ต.ชัยพร อ.เมืองฯ		๑๖,๐๐๐
๓	อ่างเก็บน้ำห้วยข่า	บ.โซ่ ต.โซ่ อ.โซ่พิสัย	๒.๔๐๐	๑,๔๗๒
๔	ฝายห้วยปากคลอง	บ.ปากคลอง ต.หนองหัวช้าง อ.พรเจริญ		๑,๕๐๐
๕	อ่างเก็บน้ำห้วยก้านเหลือง	บ.ดงเกษม ต.นาแสง อ.ศรีวิไล	๐.๖๗๐	๒๐๐
๖	อ่างเก็บน้ำภูทอก	บ.นาคำแคน ต.แสง อ.ศรีวิไล	๐.๕๒๕	๓๐๐
๗	อ่างเก็บน้ำบึงโขงหลง	บ.ดอนกลาง ต.บึงโขงหลง อ.บึงโขงหลง	๑๒.๐๐๐	๒,๐๐๐
๘	อ่างเก็บน้ำบ้านนาต้อง	บ.นาต้อง ต.ชัยพร อ.เมืองฯ	๑.๒๒๙	๕๐๐
๙	อ่างเก็บน้ำห้วยแสนช้างไล่	บ.ภูทรายทอง ต.บ้านต้อง อ.เซกา	๐.๙๑๓	๑,๒๐๑
๑๐	อ่างเก็บน้ำห้วยฮี	บ.หนองบัวงาม ต.นาสะแบง อ.ศรีวิไล	๗.๐๐๐	๑,๘๐๐
๑๑	ฝายห้วยหนิง (สนับสนุนฟาร์มตัวอย่าง)	บ.โนนสวนป่อ ต.บึงโขงหลง อ.บึงโขงหลง		๙๐
๑๒	ฝายห้วยหินลาด	บ.ห้วยหินลาด ต.บึงโขงหลง อ.บึงโขงหลง		๕๐๐
๑๓	ฝายบ้านหนองเข็ง	บ.หนองเข็ง ต.หอคำ อ.เมืองฯ		๓๐๐
๑๔	ฝายบ้านสะจ้อ	บ.สะจ้อ ต.หอคำ อ.เมืองฯ		๓๐๐
๑๕	ฝายบ้านท่าโพธิ์	บ.ท่าโพธิ์ ต.บึงกาฬ อ.เมืองฯ		๕๐๐
๑๖	ฝายห้วยขาว	บ.ห้วยเรือใหญ่ ต.คำนาดี อ.เมืองฯ		๒,๐๐๐
๑๗	อ่างเก็บน้ำห้วยหินตัน	บ.เวินโดน ต.ปากคาด อ.ปากคาด		๕๐๐

ที่มา : โครงการชลประทานบึงกาฬ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

แหล่งน้ำใต้ดิน

จังหวัดบึงกาฬ มีจำนวนบ่อบาดาลทั้งสิ้น ๒,๘๓๒ บ่อ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔) ส่วนใหญ่เป็นเพื่อการอุปโภคบริโภค ๓๓๙ บ่อ ธุรกิจ ๑๓๕ บ่อ การเกษตร ๑๓ บ่อ

ทั้งนี้ ศักยภาพในการเก็บกักน้ำบาดาลและปริมาณน้ำสามารถพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อระบบน้ำบาดาล หรืออัตราการให้น้ำปลอดภัยของกลุ่มน้ำสาขาในจังหวัด

๑๔.๕ ปริมาณฝน ปริมาณฝนเฉลี่ยรายปีของกลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬมีค่าผันแปรระหว่าง ๑,๕๗๐.๓๕ – ๒,๕๘๐.๘๐ มม. โดยมีรายละเอียดแต่ละลุ่มน้ำ ดังนี้

บรรยายสรุปจังหวัดบึงกาฬ

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำปี พ.ศ.๒๕๕๐

ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำปี พ.ศ.๒๕๕๐

รหัสลุ่มน้ำ สาขา	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ลุ่มน้ำสาขา (ตร.กม.)	ปริมาณน้ำท่า (ล้าน ลบ.ม.)			ปริมาณน้ำท่าต่อหน่วย พื้นที่ (ลิตร/วินาที/ตร.กม.)
			รายปีเฉลี่ย	ฤดูฝน (พ.ค.-ต.ค.)	ฤดูแล้ง (พ.ย.-เม.ย.)	
๐๒๒๓	แม่น้ำโขงส่วนที่ ๗	๒,๓๕๖.๘๕	๒,๒๙๒.๔๘	๒,๑๕๒.๙๐	๑๓๙.๕๘	๓๐.๘๔
๐๒๒๔	แม่น้ำสงครามตอนบน	๓,๒๗๐.๘๑	๑,๕๘๑.๓๑	๑,๕๔๖.๖๔	๓๔.๖๗	๑๕.๓๓
๐๒๒๕	แม่น้ำสงครามตอนล่าง	๓,๐๖๕.๖๐	๑,๘๘๐.๔๗	๑,๘๓๐.๕๒	๔๙.๙๕	๑๙.๔๕
๐๒๒๖	ห้วยคอง	๗๐๙.๓๑	๔๑๖.๘๙	๓๙๑.๕๑	๒๕.๓๘	๑๘.๖๔
๐๒๒๗	ห้วยฮี้	๗๔๓.๖	๕๕๕.๓๓	๔๙๐.๙๘	๖๔.๓๕	๒๓.๖๘

จังหวัดหนองคาย/บึงกาฬมีทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ เหล็ก หินปูน หินทราย และหินกรวด ทั้งนี้มีจำนวนสถานประกอบการเกลือสินเธาว์ในพื้นที่ จำนวน ๒ แห่ง และอีก ๑ แห่งยังไม่แจ้งประกอบการ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการเปิดสถานประกอบการโรงโม่หินจำนวน ๓ แห่ง (สิ่งแวดล้อมภาค ที่ ๙ อุดรธานี, สำนักงาน ๒๕๔๙; อุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่, กรม, ๒๕๔๘) และรายงานสรุปสัมปทานบัตร ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ของกองสัมปทานเหมืองแร่ กรมทรัพยากรธรณี พบว่า ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย/บึงกาฬไม่มีเหมืองแร่ที่ได้รับประทานบัตรแต่อย่างใด แต่ในจังหวัดเฉพาะบึงกาฬมีการขออนุญาตุดทราย จำนวน ๒๒ ราย

ตารางที่ ๓๓ จำนวนผู้ขออนุญาตดูทราย

อำเภอ	ขอใบอนุญาตใหม่	ขอต่อใบอนุญาต	รวมทั้งสิ้น (ราย)
บึงโขงหลง	๓	๙	๑๒
อำเภอเมืองบึงกาฬ	๒	๘	๑๐
รวม	๕	๑๗	๒๒

ที่มา : สำนักงานที่ดินจังหวัดบึงกาฬ : ๑๕ พ.ย. ๒๕๕๕

จังหวัดบึงกาฬ มีทรัพยากรแร่ที่สำคัญ ๒ ชนิด คือ ทรายน้ำจืด และเกลือ

ทราย แหล่งทรายสำหรับก่อสร้างทั้งหมดเป็นทรายจากแม่น้ำโขง ซึ่งมีการกระจายตัวตลอดลำน้ำ ตั้งแต่เขตอำเภอปากคาดจนถึงอำเภอบุ่งคล้า

เกลือ จังหวัดบึงกาฬเป็นส่วนหนึ่งของลุ่มแอ่งสกลนครซึ่งรองรับด้วยชั้นเกลือหิน พื้นที่ทำเกลือเป็นพื้นที่ที่มีแนวชั้นเกลืออยู่ที่ระดับดิน (๖๐ - ๘๐ เมตร) และเป็นแนวต่อเนื่องขึ้นมาจากอำเภอบ้านม่วงจังหวัดสกลนคร การผลิตเกลือสินเธาว์ทำโดยการสูบน้ำเกลือใต้ดินขึ้นมาตากอยู่ในเขตตำบลคำแก้ว อำเภอโซ่พิสัยมีผู้ประกอบการประมาณ ๑๐ ราย เนื้อที่ประมาณ ๗๐ ไร่ ผลผลิตเกลือรวมประมาณ ๘,๐๐๐-๙,๐๐๐ ตัน/ปี

ตารางที่ ๓๔ รายชื่อหมู่บ้านที่เสี่ยงภัยพิบัติดินโคลนถล่มจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๕๕

รหัสจังหวัด อำเภอ ตำบล	พื้นที่เสี่ยงภัย				ความเสียหายที่อาจได้รับ		หมายเหตุ
	อำเภอ	ตำบล	หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน(หลัง)	พื้นที่การเกษตร(ไร่)	
๓๘๐๘๐๑๐๔	บึงคล้า	บึงคล้า	๔	นาจาน	๑๗๐	๕๐๐-๑,๐๐๐	
๓๘๐๘๐๑๐๖	บึงคล้า	บึงคล้า	๖	ดอนแพง	๘๐	๕๐๐-๑,๐๐๐	
๓๘๐๘๐๑๐๗	บึงคล้า	บึงคล้า	๗	ขามเปี้ย	๑๖๕	๕๐๐-๑,๐๐๐	
๓๘๐๘๐๑๐๙	บึงคล้า	บึงคล้า	๙	โนนสะอาด	๑๐๐	๕๐๐-๑,๐๐๐	
๓๘๐๘๐๓๐๕	บึงคล้า	โคกกวาง	๕	โนนไพศาล	๓๐	๕๐๐-๑,๐๐๐	
๓๘๐๘๐๓๐๘	บึงคล้า	โคกกวาง	๘	สมพร	๘	๕๐๐-๑,๐๐๐	

ที่มา: สำนักงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดบึงกาฬ

๑๔.๘ ความหลากหลายทางชีวภาพ (ที่มา:สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙)

จังหวัดบึงกาฬมีสถานที่ที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติที่สำคัญหลายแห่ง แต่มีแหล่งน้ำที่สำคัญซึ่งได้รับการจัดตั้งให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับประเทศ ลำดับที่ ๑,๐๙๘ (พ.ศ. ๒๕๔๔) ได้แก่ “บึงโขงหลง” ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นบึงน้ำจืดขนาดใหญ่ มีความกว้าง ๒ – ๓ กม.และมีความยาว ๑๓ กม.

อยู่ในพื้นที่อำเภอเซกาและอำเภอบึงโขงหลง เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติของชุมชน ด้านการเกษตร อุปโภค/บริโภค แหล่งประกอบอาชีพด้านสัตว์น้ำของชุมชน รอบ ๆ บริเวณมีพันธุ์ไม้ขนาดใหญ่ เช่น ยาง ตะแบกใหญ่ ประดู่ เป็นต้น ในตัวบึงมีพันธุ์ไม้น้ำและพืชใต้น้ำขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ต้นไม้และหญาริมน้ำเป็นที่วางไข่และที่อยู่อาศัยของนกหลายชนิด เป็นที่อยู่อาศัยของนกป่าอย่างน้อย ๒๙ ชนิด มีนกน้ำ นกชายเลนอย่างน้อย ๒๗ ชนิด และนกที่ใกล้สูญพันธุ์ของไทย ได้แก่ นกกระสาแดง มีพันธุ์ปลาชนิดต่างๆ อย่างน้อย ๒๕ ชนิด มีพันธุ์ปลาที่มีสภาพใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ ปลาตุ๊กตาดัน ปลาบู่นคร และพบเห็นสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ๖ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๑๐ ชนิด และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๒ ชนิด คือ กระรอกสี และกระเรียนธรรมดา

หนองกุดทิง เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่มีความกว้างโดยเฉลี่ย ๒๒,๐๐๐ ไร่ ลึก ๕-๑๐ เมตร อยู่ในอำเภอเมืองบึงกาฬ เนื่องจากมีความหลากหลายทางชีวภาพประกอบด้วยสัตว์น้ำกว่า ๒๕๐ สายพันธุ์ มีปลาที่เป็นเอกลักษณ์ไม่มีที่ใดในโลก ๒๐ สายพันธุ์ พืชน้ำกว่า ๒๐๐ ชนิดเป็นที่ทำมาหากินของประชาชนในบริเวณนั้นกว่า ๒,๐๐๐ ครัวเรือน มีนกพันธุ์ต่างๆกว่า ๔๐ ชนิด ด้วยความอุดมสมบูรณ์ดังกล่าวจึงมีนกและสัตว์น้ำอาศัยอยู่เพื่อเพาะพันธุ์ตลอดทั้งปี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เพิ่มเติม กุดทิง เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับนานาชาติ และเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สมควรเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar site) พื้นที่แรมซาร์ไซต์ แห่งที่ ๑๒ ของประเทศไทย และลำดับที่ ๑,๗๓๓ ของโลก

สภาพปัญหาของพื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกบุกรุกทำลายและ/หรือถูกพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบอื่น เช่น เป็นพื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชนเมือง เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้วันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ในการบริหารจัดการระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำยังขาดเครื่องมือและกลไกที่สำคัญ เนื่องจากไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่จะคุ้มครองและรักษาระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งมีเพียงมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เท่านั้นที่ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำแต่ละแห่ง

๑๔.๙ คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดบึงกาฬ ได้มีการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักในแม่น้ำสงคราม ซึ่งเป็นแหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญระดับประเทศ โดยมีสถานีตรวจวัดจำนวน ๒ สถานี ได้แก่ สถานี บ้านท่ากกแดง อำเภอเซกา และบ้านห้วยสงคราม อำเภอโซ่พิสัย ทำการเก็บตัวอย่างน้ำปีละ ๔ ครั้ง ซึ่งคุณภาพน้ำในปี ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี และพอใช้

๑๔.๑๐ น้ำเสียชุมชน

น้ำเสียจากชุมชน เป็นน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เช่น การระบายน้ำจากครัวเรือนและอาคาร บางแห่งระบายน้ำจากส้วมหรือจากการประกอบกิจการลงท่อระบายน้ำหรือแหล่งน้ำโดยตรง ส่วนใหญ่จะมีความสกปรกในรูปของสารอินทรีย์ การจัดการน้ำเสียที่มีอยู่คือ บ้านเรือนมีการบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นด้วยการติดตั้งบ่อเกรอะบ่อซึม หรืออาคารบางประเภทที่ต้องมีการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและต้องบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ดังนั้น น้ำเสียจากชุมชนเมืองจึงยังไม่มีระบบจัดการน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียรวม และยังคงระบายน้ำเสียลงท่อสาธารณะและลงสู่แหล่งน้ำหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำทำให้แหล่งน้ำกลายเป็นแหล่งรองรับน้ำเสีย

ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายสำหรับการจัดการน้ำเสียชุมชน โดยเฉพาะการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวม เพื่อที่ อบท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ใช้เป็นแนวทางในการเสนอและพิจารณาโครงการเพื่อจัดสรรงบประมาณให้กับ อบท. ภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมหรือแหล่งเงินอื่น ระยะเวลา ๒๐ ปี คือระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๘๔ โดยพื้นที่เป้าหมายสำหรับการจัดการน้ำเสียชุมชนในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ ตามที่กรมควบคุมมลพิษกำหนดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ มีดังนี้ เทศบาลตำบลปากคาด เทศบาลตำบลโซ่พิสัย เทศบาลตำบลพรเจริญ เทศบาลตำบลศรีพนาว เทศบาลตำบลท่าสะอาด และเทศบาลตำบลดอนหญ้านาง ขณะนี้จังหวัดบึงกาฬยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน

๑๔.๑๑ คุณภาพอากาศ

จังหวัดบึงกาฬ ยังไม่ได้ประสบกับปัญหามลพิษทางอากาศ แต่ในอนาคตอาจเกิดปัญหาได้ เนื่องจากแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม การเพิ่มขึ้นของยานพาหนะที่ใช้ในการสัญจรและบริการขนส่งสินค้า ซึ่งคาดว่าจะมีการเพิ่มขึ้นของรถยนต์ทุกๆ ปี สิ่งเหล่านี้จะทำให้มีการปล่อยมลพิษสู่อากาศในจำนวนมาก ได้แก่ การปล่อยก๊าซจากท่อไอเสียรถยนต์ ฝุ่นละออง และการใช้วัตถุระเบิดในการเผาเศษวัชพืชหลังการเก็บเกี่ยว จะทำให้สภาพแวดล้อมทางอากาศเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่จะต้องหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ล่วงหน้า

๑๔.๑๒ คุณภาพเสียง

จังหวัดบึงกาฬยังไม่มีอุปกรณ์และสถานีตรวจวัด และไม่มีเรื่องร้องเรียน ปัญหามลพิษทางเสียงจากโรงงานอุตสาหกรรมมีน้อยและอยู่ในระดับที่ไม่รุนแรง ในส่วนใหญ่มลพิษทางเสียงเกิดจากยวดยานพาหนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากรถบรรทุก รถยนต์ จักรยานยนต์และสามล้อรับจ้าง ที่สัญจรไปมา และเกิดจากสถานบริการซ่อมเครื่องยนต์ รถยนต์ อยู่ซ่อมเคาะพ่นสีรถยนต์ และโรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ไม้เครื่องเรือนแต่มีผลกระทบที่ไม่รุนแรง

๑๔.๑๓ ขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลของจังหวัดบึงกาฬ ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๖๕ ตันต่อวัน เฉลี่ยอัตราการทิ้งขยะ ๐.๖๒ กิโลกรัม/คน/วัน

การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในจังหวัดบึงกาฬนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ควรดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) รวมทั้งสิ้น ๕๙ แห่ง เป็นเทศบาลตำบล (ทต.) จำนวน ๑๕ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน ๔๔ แห่ง โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพียง ๗ แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๖ ของ อปท. ทั้งหมดในจังหวัด

ปัจจุบันจังหวัดบึงกาฬมีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลเพียง ๑ แห่ง โดยมีเทศบาลตำบลศรีพนา เป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการ (ระบบกำจัด sanitary landfill) และมี อปท. ข้างเคียงจำนวน ๖ แห่ง ที่นำขยะมูลฝอยมาร่วมกำจัดด้วย ได้แก่ เทศบาลตำบลบึงโขงหลง อบต.บึงโขงหลง อบต.เขกา อบต.หนองพุ่ม อบต.ป่าแฝก อบต.ท่าดอกคำ รวมปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดประมาณเดือนละ ๓๕๐ ตัน

(๑) สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอย ชุมชนของจังหวัดบึงกาฬ พบว่า หลายชุมชนไม่มีสถานที่กำจัดขยะหรือมีแต่การกำจัดขยะอย่างไม่ถูกสุขลักษณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ทำการทิ้งขยะมูลฝอยและกำจัดโดยการเทกองและเผาเป็นครั้งคราวขาดการจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลก่อให้เกิดปัญหาเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่กักขังน้ำฝนและทำให้น้ำเกิดการเน่าเสีย ซึ่งน้ำเสียเหล่านี้จะไหลลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำใต้ดินได้ หลายชุมชนที่มีปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างจะมีการสะสมปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี ดังนั้นการจัดการขยะมูลฝอยจึงเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และควรมีแผนบริหารจัดการเตรียมดำเนินการในอนาคต

(๒) กากสารพิษและสารอันตราย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการจดทะเบียนสารเคมีทางเกษตรมากเป็นอันดับ ๑ ของโลกและจากข้อมูลพบว่า ในปี ๒๕๕๓ มีการผลิตและนำเข้าสารเคมีจากต่างประเทศรวม ๔๐.๕ ล้านตันเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๑ มีการผลิตและนำเข้าสารเคมีจากต่างประเทศรวม ๒๙.๔๕ ล้านตันทำให้เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชน อันเนื่องมาจากการใช้ การเก็บรักษา การขนส่งที่ไม่ปลอดภัย (ที่มา : ข้อมูลเพื่อจัดทำแผน ๑๑ , ๒๕๕๔) และจังหวัดบึงกาฬเป็นจังหวัดที่มีการปลูกยางพารามากเป็นอันดับหนึ่งในภูมิภาคและเป็นจังหวัดเกษตรกรรม มีการใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับมูลการใช้สารเคมีในภาคเกษตรกรรม กากสารพิษและสารอันตรายในจังหวัดแต่

อย่างไร จึงมีความจำเป็นต้องจัดเก็บข้อมูล เพื่อป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงเพื่อชี้แจงให้กับผู้ใช้สารเคมีให้ใช้เก็บรักษาและขนส่งอย่างปลอดภัย

๑๔.๑๔ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและศิลปกรรม (ที่มา:สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙)

(๑) ภูทอก อำเภอศรีวิไล เป็นภูเขาหินแกรนิต เป็นที่ตั้งของวัดเจติยาศรีวิหาร ซึ่งบริเวณวัดเป็นเขตห้ามบุกรุกทำลายป่าไม้และสัตว์และล่าสัตว์ป่า ยังเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม มีทิวทัศน์ที่งดงาม ปัจจุบันมีการสร้างบันไดขึ้นภูทอก ๗ ชั้น ชั้นบนสุดเป็นที่ตั้งของพุทธวิหารบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ สภาพปัญหาขาดการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณพื้นที่ มีการขีดเขียนผนังหิน

(๒) น้ำตกเจ็ดสีภูว อำเภศรีวิไล อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูว เป็นลานหินใหญ่ มีน้ำตกไหลลดหลั่นลงมา ๒-๓ ชั้น มีน้ำไหลตลอดปี มีจุดเด่น คือโอหมอกยามเช้าระเหยไปกระทบกับแสงแดดทำให้น้ำตกที่ไหลลงมามีหลายหลากสีเหมือนสีรุ้ง สภาพปัญหา มีการบุกรุกลักลอบตัดไม้ ขาดการดูแลรักษาความสะอาด

๑๕. พลังงาน

๑๕.๑ สถานการณ์อุปทานพลังงาน

จังหวัดหนองคาย/บึงกาฬ มีอุปทานพลังงานทั้งสิ้นเท่ากับ ๑๒๘ ktoe ในปี พ.ศ.๒๕๔๙ ได้ลดลงเป็น ๑๒๑ ktoe ในปี พ.ศ.๒๕๕๐ และลดลงเป็น ๑๑๓ ktoe ในปี พ.ศ.๒๕๕๑ โดยในอุปทานพลังงานของจังหวัดหนองคายในช่วงเวลาดังกล่าวมีส่วนของพลังงานหมุนเวียนที่ร้อยละ ๙ ของปริมาณอุปทานพลังงานทั้งหมด

เมื่อพิจารณาการนำเข้าพลังงานของจังหวัดหนองคาย/บึงกาฬ พบว่ามีการนำเข้าพลังงานสูงมากและเมื่อพิจารณาสัดส่วนการนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์กับอุปทานพลังงานเชิงพาณิชย์ของจังหวัด พบว่าร้อยละ ๑๐๐ ของอุปทานพลังงานเชิงพาณิชย์มาจากการนำเข้า ส่วนการนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์เทียบกับอุปทานพลังงานรวม พบว่า พลังงานเชิงพาณิชย์จากการนำเข้ามีส่วนสูงถึงร้อยละ ๙๐ ของอุปทานพลังงานรวม และสำหรับอุปทานพลังงานเชิงพาณิชย์เทียบกับอุปทานพลังงานรวมนั้น ร้อยละ ๙๐ เป็นการพึ่งพาพลังงานเชิงพาณิชย์

ตารางที่ ๓๕ สัดส่วนอุปทานพลังงาน

(หน่วย : ร้อยละ)

สัดส่วนอุปทานพลังงาน	พ.ศ. ๒๕๔๙	พ.ศ. ๒๕๕๐	พ.ศ. ๒๕๕๑
การนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์เทียบกับอุปทานพลังงานเชิงพาณิชย์	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
การนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์เทียบกับอุปทานพลังงานรวม	๘๖.๗๑	๘๕.๑๒	๑๐๐
อุปทานพลังงานเชิงพาณิชย์เทียบกับอุปทานพลังงานรวม	๘๖.๗๑	๘๕.๑๒	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดบึงกาฬ ณ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๑๕.๒ อุปสงค์พลังงาน

ความต้องการพลังงานเมื่อพิจารณาจากการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายของจังหวัดหนองคาย/บึงกาฬ พบว่า การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ ร้อยละ ๓๕ เป็นความต้องการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วและไบโอดีเซล รองลงมาเป็นความต้องการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว น้ำมันเตา น้ำมันเบนซิน ๙๑ และ ๙๕ ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อพิจารณาการใช้ไฟฟ้าในจังหวัดหนองคาย/บึงกาฬ พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี เมื่อพิจารณาพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบอื่นๆ พบว่าก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกันซึ่งเป็นผลจากการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

เมื่อเปรียบเทียบการบริโภคพลังงานขั้นสุดท้ายพบว่า พลังงานร้อยละ ๗๔ ถูกใช้ไปในภาคขนส่ง รองลงมา เป็นภาคธุรกิจ และเมื่อพิจารณาผลผลิตของภาคเศรษฐกิจต่างๆพบว่า ผลผลิตมวลรวมจังหวัด (GPP) ของจังหวัดหนองคาย/บึงกาฬเฉลี่ยเท่ากับ ๑๓,๙๐๕ ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ ๔๙ มาจากภาคธุรกิจ รองลงมาเป็นภาคเกษตรและมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน (Energy intensity) พบว่า ประสิทธิภาพของการใช้พลังงานภาคเกษตรมีประสิทธิภาพสูงสุดและภาคธุรกิจมีประสิทธิภาพต่ำสุด ส่วนแนวโน้มการใช้พลังงานโดยรวมของจังหวัดมีแนวโน้มทรงตัว

๑๖. การท่องเที่ยว

จังหวัดบึงกาฬมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตที่ดึงดูดมากมาย ซึ่งจำแนกเป็นอำเภอ ดังนี้

๑๖.๑ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

(๑) อำเภอเมืองบึงกาฬ

(๑.๑) เจ้าแม่สองนาง

ประวัติความเป็นมา ผู้เรียบเรียงประวัติของเจ้าแม่สองนาง ได้เขียนไว้ดังนี้ ตามที่ได้รับฟังคำบอกเล่าจากผู้เฒ่ามาคือ พ่อตู่จ้านาค สุริยะกาญจน์ (จ้าว หมายถึง คนดูแลศาลเจ้า) และพ่อตู่เฮือง ผิวเฟื่อง (ปัจจุบันอยู่คุ้มเหนือ) เล่าว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๑๓๗ เกิดศึกฮ่อ ได้ขับไล่คนไทยออกจากลุ่มแม่น้ำโขง ลงมาทางตอนใต้ พวกเผ่าพันธุ์ไทยเดิมก็อพยพลงมาตามแม่น้ำโขง มาปักหลักอยู่หลายแห่ง แบ่งกันอยู่คนละมุมตามลุ่มแม่น้ำโขงในช่วงอพยพลงมา พ่อตู่พรหมก็ได้เสียเมียรักไปด้วยโรคหิวหวาห์ ในกลางทางเหลือแต่ลูกสาวสองคน คือนางสมสี และนางบัวลี จึงเดินทางต่อลงมาในเขตชัยบุรี (อ.เมืองบึงกาฬ ปัจจุบัน)

(๑.๒) พ่อพรหมเป็นผู้มีวิชาอาคมแก่กล้า ก็ไปอยู่ดอนห่อทุ้ง (กุดทิง ปัจจุบัน) ให้ลูกสาวสองคนอยู่ที่หนองบึงกาฬ แต่สองคนไม่ยอมแต่งงานขอยู่เป็นโสดตลอดไป ต่อมาผู้เป็นพ่อก็เสียชีวิตลง ลูกทั้งสองก็เอาศพไว้ ณ ที่ดอนห่อทุ้ง (กุดทิงปัจจุบัน) สองคนพี่น้อง นางสมสี และนางบัวลี ก็ล้มป่วยลงเพราะขาดแม่ ขาดพ่อ ได้เอาสุสานไปเก็บไว้บริเวณบ้านของตุ๋จาร์ยมา ต้นหาบั้ง (ที่ธนาคารกสิกรไทย) หลังจากนั้นมา เมื่อปี ๒๔๙๘ ได้ย้ายศาลมาอยู่ที่มุมทางเข้า รพ. ปัจจุบัน และได้ย้ายศาลเจ้าแม่สองนางมาอยู่ที่ปัจจุบัน จนทุกวันนี้ เจ้าแม่สองนางเป็นศาลอันศักดิ์สิทธิ์ทั่วสารทิศผู้คนไปมาได้กราบไหว้บูชา ขอพรให้เจริญรุ่งเรือง บริเวณที่สร้างศาลเจ้าแม่สองนางปัจจุบันแต่ก่อนมีต้นพุทราอยู่สองต้นลูกตก ทางราชการต้องการย้ายศาลเจ้าแม่สองนางไปที่อื่น พ่อไปดูทางโหราศาสตร์ แล้วบอกว่าย้ายไม่ได้ขอยู่ที่เดิม เพราะมองเห็นแม่น้ำโขงตลอดทั้งปี

(๑.๓) วัดอาฮงศิลาวาส ตั้งอยู่เขตพื้นที่บ้าน อาฮง หมู่ ๓ ต.โคสี อ. เมืองบึงกาฬ จ.หนองคาย ตั้งอยู่ห่างจาก อ.เมืองบึงกาฬ ๒๑ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดหนองคาย ๑๑๕ กิโลเมตร วัดตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงบริเวณแก่งอาฮง เมื่ออดีตกาลนานมาแล้วหลวงพ่อลุนผู้ก่อตั้งวัดนี้ขึ้นมาในกลางป่าดงดิบปะปนกับโขดหิน น้อยใหญ่ ซึ่งเป็นเทือกเขาเชื่อมโยงมาจากฝั่งประเทศลาววัดนี้มีชื่อเรียกว่า "วัดป่าเลไลยก์" ต่อมา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ หลวงพ่อลุนได้มรณภาพลงทำให้วัดนี้ไม่มีพระภิกษุอยู่จำวัดแบบถาวร เลย คงเหลือแต่ แม่ชี แก่ๆอยู่เฝ้าจำวัดและรักษาวัดกระทั่งปี พ.ศ.๒๕๑๗ท่านเจ้าคุณนิเทศศาสนคุณ (หลวงพ่อมหาสมาน สิริปัญญา) ผ่านมาแวะเข้าไปดูบริเวณวัดและเห็นสภาพทั่วไปสงบร่มรื่น อยู่ติดกับริมฝั่งแม่น้ำโขงซึ่งจะมีโขดหินเรียงรายอยู่ในแม่น้ำยื่นจากฝั่งออกไปสู่กลางลำน้ำโขงมีชื่อ เรียกว่า "แก่งอาฮง"

ต่อมาหลวงพ่อก็ได้ปรึกษากับคณะพระภิกษุสงฆ์พร้อมญาติโยม จะ ปฏิสังขรณ์วัดแห่งนี้ขึ้นใหม่ให้เป็นวัดที่สมบูรณ์และถาวร โดยปรับปรุงสภาพแวดล้อมและก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความจำเป็นแก่พระภิกษุสามเณรและญาติโยม เสร็จแล้วหลวงพ่อก็ตั้งชื่อวัดใหม่ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมว่า"วัดอาฮงศิลาวาส" และได้พัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวจนถึงปัจจุบัน

(๑.๔) แก่งอาฮง

เป็นแก่งหินกลางลำน้ำโขง บริเวณหน้าวัดอาฮงศิลาวาส บ้านอาฮง ตำบลหอคำ ถือว่าเป็นจุดที่แม่น้ำโขงมีความลึกที่สุดไม่สามารถวัดความลึกได้กระแสน้ำบริเวณแก่งอาฮงจะไหลเชี่ยวมากในฤดูน้ำหลากและมีการกระแสน้ำไหลวนเป็นรูปกรวยขนาดใหญ่ซึ่งชาวบ้านเชื่อกันว่าเป็น "สะดือแม่น้ำโขง" แม่น้ำโขงบริเวณแก่ง

อาฮงมีความกว้างประมาณ ๓๐๐ เมตร ในฤดูน้ำลด และมีความกว้าง ๔๐๐ เมตร ในฤดูน้ำหลากและจะสามารถมองเห็นแก่งได้ในช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคมของทุกปี และกลุ่มหินที่ปรากฏบริเวณแก่งอาฮงจะมีชื่อเรียกตามลักษณะของหิน เช่น หินลิ้นนาค หินปลาแซ่ ถ้ำปลาสวย นอกจากจะเป็นแหล่งพักผ่อนและสถานที่ท่องเที่ยวของอำเภอบึงกาฬและเป็นสถานที่เกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ คือ“บั้งไฟพญานาค” ในช่วงประเพณี

ออกพรรษาจะมีนักท่องเที่ยวมาพักผ่อนชมปรากฏการณ์ธรรมชาติ ปรากฏการณ์บั้งไฟพญานาค บริเวณบ้านอาฮงเป็นจำนวนมาก จะมีมากในวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๑ ที่ปฏิทินไทย กับปฏิทินประเทศ สปป.ลาว ตรงกัน และชาวบ้านโดยรอบยังอาศัยทำการประมงด้วย

(๑.๕) งานประจำปีที่ทำเพื่อสักการะแด่หลวงพ่พระใหญ่

ประชาชนในสมัยก่อนก็ได้มาขอพรจากหลวงพ่ ให้ช่วยเมตตา ปกปักษ์รักษา และป้องกันอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้หมดไป และได้สมดังความปรารถนาตลอดมาจนถึงปัจจุบันดังนั้นจึงจัดให้มีการน้อมถึงพระคุณที่หลวงพ่ได้เมตตากรุณาตลอดมา และจัดงานสมโภชปีละ ๒ ครั้ง ซึ่งปฏิบัติสืบต่อกันมา ทุกปีจนถึงปัจจุบัน คือ

ครั้งที่ ๑ วันเพ็ญเดือน ๓ จะทำบุญข้าวจี๋ พร้อมกับปราสาทผึ้ง ๒ หลัง เป็นการสักการะแด่หลวงพ่

ครั้งที่ ๒ ทำในเทศกาลวันสงกรานต์ ของทุกปีมีการสงฆ์หลวงพ่พระใหญ่นี้อีกเป็นงานใหญ่ประจำปี มีพุทธบริษัทมาร่วมงานเป็นจำนวนมากทั่วทุกสารทิศพิธีสงฆ์หลวงพ่พระใหญ่มักจะจัดหลังวันมหาสงกรานต์หนึ่งสัปดาห์ ซึ่งจะจัดงานตรงกับวันเสาร์ อาทิตย์

ประวัติหลวงพ่พระใหญ่

วัดโพธาราม บ้านท่าไคร้ หมู่ที่ ๕ ต.บึงกาฬ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ หลวงพ่พระใหญ่เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย โบกฉาบด้วยปูนองค์หลวงพ่มีขนาดดังนี้

- หน้าตักกว้าง ๒ เมตร
- จากฐานถึงยอดพระเศียรสูง ๒.๑๐ เมตร
- จากพระฉานุ (เข่า) ถึงพระศอ (คอ) สูง ๐.๙๐ เมตร

พระหัตถ์ซ้ายหงายวางบนหน้าตัก พระหัตถ์ขวาคำว้างทับพระฉานุ นิ้วพระหัตถ์ทั้ง ๕ เขยียดลงอย่างมีระเบียบเหมือนพระพุทธรูปทั่วๆ ไปประดิษฐานบนแท่น ๔ เหลี่ยม ซึ่งได้บูรณะขึ้นใหม่ในปี ๒๕๓๗ นี้

ตามตำนานและคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่หลายรุ่น หลายสมัยเล่าสืบต่อกันมาประมาณสองพันกว่าปีมาแล้ว จนถึงยุคสมัยหลังๆ ซึ่งแต่ก่อนคนเหล่านี้ส่วนมากได้อพยพครอบครัวมาจากเมืองยศ (บริเวณจังหวัดยโสธรในปัจจุบัน) มาตั้งถิ่นฐานริมฝั่งแม่น้ำโขงและร่นขึ้นมาทางเขตชัยบุรี (ปัจจุบันคืออำเภอ บึงกาฬ) การตั้งถิ่นฐานอยู่นั้น ก็เหมือนกันทุกยุคทุกสมัย คือที่ไม่เหมาะสมในการดำรงชีวิต ต้องประสบกับภัย และมีการระบาดของโรคภัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคหิว โรคไข้ฝีดาษ ถูกรบกวนจากสัตว์ร้ายหรือภูติผีปีศาจต่างๆ ก็พากันหลบหนีภัยย้ายถิ่นฐานไปเรื่อยๆ เพื่อหาที่เหมาะสมต่อไป ชนกลุ่มนี้ก็เหมือนกันย้ายถิ่นฐานไปเรื่อยๆ เพื่อหาที่เหมาะสม จนถึงบ้านท่าไคร้ในปัจจุบัน เมื่อเห็นเป็นที่เหมาะสมดีก็ตกลงใจกันตั้งหลักฐานที่จะหาถิ่นในบริเวณนี้

จากนั้นต่างก็จับจองพื้นที่หาถิ่นแล้วเริ่มขยายอาณาบริเวณไปเรื่อยๆ จนถึงบริเวณที่รกทึบที่สุดเป็นป่าดงดิบ มีไม้หนานาพันธุ์ เช่น ไม้ยาง ไม้ตะแบก ไม้สัก ไม้ไผ่ป่า ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นและเต็มไปด้วยสัตว์ป่าหลายชนิด ที่อาศัยอยู่บริเวณดังกล่าว เนื่องจากเป็นป่ารกทึบมากชาวบ้านที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่รอบๆ จึงได้ร่วมกันในการถากถางเพื่อจะได้มีพื้นที่มากขึ้น หลังจากที่ได้ทำการถากถางอยู่เป็นเวลาหลายวันก็พบพุ่มไม้ที่สูงและหนากว่าที่อื่นๆ เมื่อถากป่าดังกล่าวออกก็พบพระพุทธรูปเดิมที่เต็มไปด้วยเถาวัลย์พันรอบองค์อยู่ จึงได้นำเถาวัลย์ออกแล้วปิดกวาดบริเวณรอบๆ ก็พบว่าพระเศียรมาลาของหลวงพ่หักเพราะถูกช้างป่ากระชากเถาวัลย์ลงมาเพื่อหาถิ่นตามธรรมชาติของสัตว์ป่า และเห็นเป็นรูปร่างของสถานที่บำเพ็ญบุญ หรือสถานที่ประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนา อีกทั้งยังพบซากเครื่องปั้นดินเผา โอ่งโบราณ รวมทั้งเครื่องใช้อีกหลายอย่างองค์พระพุทธรูปนั้นตั้งแต่ได้พบมาถึงปัจจุบัน ไม่เคยเคลื่อนย้ายหรือ ต่อเติมแต่อย่างใด เพียงแต่ต่อพระเศียรที่หักให้คงสภาพเดิม มีเพียง

แทนที่ประดิษฐานเท่านั้นที่สร้างโอบแทนเดิม เพื่อให้มีความมั่นคงขึ้นยิ่งกว่าเดิม และมีผู้ที่มาขอพรจากหลวงพ่อก็ได้สมความปรารถนาแล้วก็นำสีทองมาทาสมโภชหลวงพ่อก็ทำให้องค์หลวงพ่อเหลืองอร่ามเป็นสีทองทั้งองค์

(๒) อำเภอปากคาด

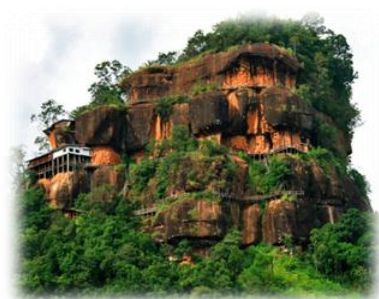

วัดสว่างอารมณ์ (วัดถ้ำศรีชน) วัดสว่างอารมณ์ตั้งอยู่ที่เขตสุขาภิบาลปากคาด ตำบลปากคาด ห่างจากตัวอำเภอปากคาด ๕๐๐ เมตร จากตัวเมืองใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ ไป ๔๑ กิโลเมตร ถึงบ้านปากคาด วัดสว่างอารมณ์ตั้งอยู่บริเวณเนินเขา ภายในบริเวณวัดมีโขดหิน หน้าผา ลานหิน มีต้นไม้ปกคลุมโดยทั่วไปเป็นที่ร่มรื่นมีลำธารเล็กๆ ไหลผ่านพระอุโบสถทรงระฆังคว่ำ ตั้งอยู่บนเนินสูงภายในเป็นที่ประดิษฐาน

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ บนพระอุโบสถสามารถมองเห็นทิวทัศน์รอบด้านทั้งทางฝั่งไทยและฝั่งลาว

(๓) อำเภอศรีวิไล

ภูทอก ภูทอกในภาษาอีสานแปลว่า ภูเขาที่โดดเดี่ยว เป็นที่ตั้งของวัด เจติยาศรีวิหาร (วัดภูทอก) อยู่ในเขตบ้านคำแคน ตำบลนาสะแบง ภูทอกมี ๒ ลูก คือภูทอกใหญ่และภูทอกน้อย แต่ก่อนบริเวณนี้เคยเป็นป่าทึบ มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่มากมาย พระอาจารย์จวน กุลเชษโธได้เริ่มเข้ามาจัดตั้งเป็นแหล่งบำเพ็ญเพียร เพื่อให้พุทธศาสนิกชนปฏิบัติธรรม เนื่องจากเป็นสถานที่เงียบสงบการขึ้นภูทอกนั้นเริ่มก่อสร้างบันไดไม้สำหรับไต่ขึ้นไปในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๗ ชั้น ใช้เวลาในการก่อสร้างนานถึง ๕ ปีเต็ม บันไดทั้ง ๗ ชั้นแตกต่างกันดังนี้

ชั้นที่ ๑-๒ เป็นบันไดสู่ชั้นที่ ๓ ซึ่งเริ่มเป็นสะพานเวียนรอบเขาสภาพเป็นป่าเขามืดครึ้ม มีโขดหิน ลานหินสุดทาง

ชั้นที่ ๓ มีทางแยกสองทาง ทางซ้ายมือเป็นทางลัดไปสู่ชั้นที่ ๕ ได้เลย ซึ่งเป็นทางชันมากผ่านหลืบหินที่มีลักษณะเหมือนอุโมงค์ ทางขวามือเป็นทางขึ้นสู่ชั้นที่ ๔

ชั้นที่ ๔ เป็นสะพานลอยไต่เวียนรอบเขา มองไปเบื้องล่างจะเห็นเนินเขาเตี้ยๆ สลับกัน เรียกว่า “ดง

ชมพู” ทิศตะวันออกจดกับภูลังกา เขตอำเภอเซกา ซึ่งมีสภาพเป็นป่าดิบชื้น มีแม่น้ำลำธารหลายสายไหลผ่าน มีสัตว์ป่ามากมายอาศัยอยู่โดยเฉพาะมีฝูงกามาอาศัยอยู่มากจึงเรียกว่า “ภูรังกา” แล้วเพี้ยนมาเป็นภูลังกาในที่สุด บนชั้นที่ ๔ นี้จะเป็นที่พักของแม่ชี รอบชั้นมีระยะทางประมาณ ๔๐๐ เมตร มีที่พักผ่อนระหว่างทางเป็นระยะๆ

ชั้นที่ ๕ มีศาลากลางและกุฏิที่อาศัยของพระและเป็นที่เก็บศพของพระอาจารย์จวนไว้ด้วย ตามช่องทางเดินจะมีถ้ำอยู่

หลายถ้ำ เช่น ถ้ำเหล็กไหล ถ้ำแก้ว ถ้ำฤาษี ตลอดเส้นทางสู่ชั้นที่ ๖ มีที่พักเป็นลานกว้างอยู่ราว ๒๐ แห่ง มีหน้าผาชื่อต่างๆ กัน เช่น ผาเทพนิมิต ผาหัวช้าง ผาเทพสถิต ถ้ามาทางด้านเหนือจะเห็นสะพานหินธรรมชาติทอดสู่พระวิหาร อันเป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ด้วย มองออกไปจะเห็นเป็นแนวของภูทอกใหญ่อย่างชัดเจนและมีบันไดเวียนขึ้นสู่ชั้นที่ ๖

ชั้นที่ ๖ เป็นชั้นสุดท้ายของบันไดเวียนรอบเขามีสความยาว ๔๐๐ เมตร สู่ทางที่ชั้นที่ ๗
ชั้นที่ ๗ อันเป็นป่าไม้ร่มครึ้มสวยงาม

การเดินทางสู่ภูทอก จากตัวเมืองหนองคาย ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ ผ่านอำเภอโพนพิสัย อำเภอปากคาด และอำเภอเมืองบึงกาฬ แล้วเลี้ยวขวาเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข ๒๒๒ ถึงอำเภอศรีวิไล ระยะทางประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร ระหว่างทางจะมีป้ายบอกทางเป็นระยะๆ แยกเข้าตรังบ้านศรีวิไล สู่บ้านนา คำแคนและเข้าสู่ ภูทอก

(๔) อำเภอบึงคล้า

(๔.๑) **เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว** เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัวมีเนื้อที่ประมาณ ๑๘๖.๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๑๖,๕๖๒ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอบึงคล้า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือสุดของภาค เกือบติดพรมแดนประเทศลาวมีอาณาเขต ๒ ด้าน ขนานไปกับแม่น้ำโขง อยู่ห่างจากชายแดนประมาณ ๒ กิโลเมตรมีความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ ๑๕๐-๓๐๐ เมตร สภาพดินพื้นล่างส่วนใหญ่เป็นดินทรายและดินลูกรัง ทางด้านน้ำตกชะแนน มีพื้นที่บางส่วนเป็นดินเหนียวปนดินร่วนพื้นหลังภูและสันเขาส่วนใหญ่เป็นพื้นทรายและดินทราย สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง และป่าดิบชื้น บริเวณหัวภูด้านตะวันออก บนยอดภูเป็นลานหินโล่งกว้างที่ถูกน้ำกัดเซาะจนมีลวดลายสวยงาม มีระดับความสูงประมาณ ๓๓๐ เมตร สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่เป็นป่าได้โดยรอบ เห็นได้ไกลถึงป่าในฝั่งลาว เช่น ภูควาย ภูงู ภูหมาก้าวของลาวได้

การเดินทางไปเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว

จากตัวเมืองหนองคาย ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ ถึงอำเภอเมืองบึงกาฬ ระยะทาง ๑๓๕ กิโลเมตรและจากอำเภอเมืองบึงกาฬผ่าน บ้านชัยพร-บ้านภูสวาท-อำเภอบึงคล้า-บ้านดอนจิก-เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว ระยะทางประมาณ ๕๕ กิโลเมตร

(๔.๒) **น้ำตกถ้ำฝุ่น** น้ำตกถ้ำฝุ่นอยู่ในบริเวณท้องที่บ้านภูสวาท ตำบลหนองเต็ง ห่างจากที่ว่าการอำเภอบึงคล้า ๓๓ กิโลเมตร ลักษณะโดยทั่วไปเป็นป่าโปร่งที่มีทิวทัศน์สวยงามหลายแห่งอยู่ทางตอนเหนือของภูและบริเวณใกล้เคียงมีถ้ำฝุ่นซึ่งเป็นถ้ำธรรมชาติที่ร่มเย็นอีกแห่งหนึ่ง

(๕) อำเภอเซกา

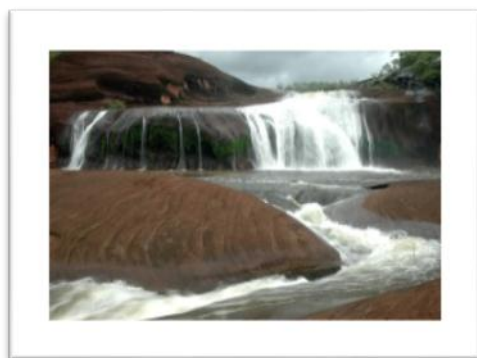
(๕.๑) **น้ำตกเจ็ดสี** น้ำตกเจ็ดสีเดิมเรียกว่าน้ำตกห้วยกะอาม ซึ่งเกิดจากธารน้ำของห้วยกะอาม เป็นน้ำตกจากหน้าผาสูงแล้วเกิดเป็นละอองไอน้ำกระทบกับแสงแดดทำให้เกิดสีต่างๆ ขึ้น จึงเรียกน้ำตกเจ็ดสี มีทั้งหมด ๓ ชั้น ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านดอนเสียด หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านด้อง อำเภอเซกา

การเดินทางไปน้ำตกเจ็ดสี เดินทางจากบ้านชัยพร-ทุ่งทรายจก-ดอนเสียด ระยะทาง ๒๒ กิโลเมตร และแยกซ้ายไปน้ำตกเจ็ดสีอีกประมาณ ๖ กิโลเมตร

(๕.๒) **น้ำตกภูถ้ำพระ** น้ำตกภูถ้ำพระตั้งอยู่บริเวณบ้านโนนสมบูรณ์ อยู่ห่างจากอำเภอเซกาประมาณ ๓๔ กิโลเมตร บริเวณน้ำตกจะเป็นที่ตั้งของสำนัก

สงฆ์ภูถ้ำพระ ซึ่งเงียบสงบและร่มรื่น เมื่อเดินขึ้นมาบนลานหินด้านหลัง จะพบหุบเขารูปแอ่งกระทะขนาดกว้างประมาณ ๒๐๐ ตารางเมตร มีสายธารน้ำตกไหลมายังกันอ่างที่เบื้องล่าง บริเวณน้ำตกเป็นผากว้างราว ๑๐๐ เมตร สามารถลงเล่นได้ เฉพาะในฤดูฝน น้ำตกภูถ้ำพระเกิดจากลำธารห้วยบังบาด มีความสูงระหว่างชั้นประมาณ ๕๐ เมตร

(๕.๓) **น้ำตกชะแนน** น้ำตกชะแนนจะผ่านซัวหิน(สะพานหิน)

ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่น้ำล้นหายไปใต้สะพานหินที่มีความยาวประมาณ ๑๐๐ เมตร สะพานหินหรือที่คนอีสานเรียกกันว่า "ซัวหิน" นั้น เมื่อมองจากด้านซ้ายมือจะเห็นยาวเหยียดออกไปจนบรรจบกับแนวป่าละเมาะ ซึ่งพื่นจากนั้นไปก็มีแต่โขดหินเนินหินขนาดมหึมาซ้อนกันเป็นแนวยาว ชั้นล่างจะเป็นบึงใหญ่ ชื่อบึงชะแนนหรือห้วยชะแนน มีเงาไม้ร่มครึ้มตลอดสองฟากฝั่ง เชื่อกันว่าในห้วยชะแนนมีจระเข้อาศัยอยู่เหนือลำห้วย

ชะแนนขึ้นไปเป็นโตรกขนาดใหญ่ เมื่อถึงฤดูฝนจะเป็นน้ำตกไหลลงจากลาดหินที่แผ่เป็นแผงกว้าง การเดินทางไปชั้นที่สองของน้ำตกชะแนน จะผ่านแนวลำธารที่พื้นเต็มไปด้วยโขดหินเดินตามลำธารไปทางซ้ายฝั่งด้านซ้ายมือ ทะลุออกที่ลานกว้างริมแอ่งน้ำใหญ่ ตลอดทั้งพื้นเป็นหาดทรายละเอียดราวแป้งดูแปลกไปจากที่อื่นๆ มาก และเหนือแอ่งน้ำขึ้นไปก็เป็นน้ำตกชั้นเตี้ยๆ ตกลงมาสู่แอ่ง เรียกกันว่า น้ำตกบึงจระเข้ และน้ำตกชะแนน ชั้นที่สองนี้เหมาะที่สุดสำหรับการตั้งแคมป์พักแรมบนหาดทรายใกล้ๆ ริมน้ำ

การเดินทางไปน้ำตกชะแนน เดินทางจากบ้านบึงกาฬ-บ้านชัยพร ระยะทาง ๒๔ กิโลเมตร จากบ้านชัยพร-บ้านทุ่งทรายจก ๑๕ กิโลเมตร (เส้นทางสายบ้านชัยพร-อำเภอเซกา) จากบ้านทุ่งทรายจกแยกซ้ายมือไปน้ำตกชะแนนอีก ๗ กิโลเมตรและเดินทางเท้าเข้าไปน้ำตกชะแนนอีกประมาณ ๑.๖ กิโลเมตร

(๖) อำเภอบึงโขงหลง

(๑) บึงโขงหลง

บึงโขงหลงเป็นแหล่งน้ำจืดรูปเขาวัวแคบๆ เกิดขึ้นจากคลองและลำธารหลายสายไหลมารวมกัน บึงมีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีความลึกเฉลี่ย ๕๐ - ๑๐๐ เซนติเมตร โดยจุดที่ลึกที่สุดมีความลึก ๖ เมตร ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบแม่น้ำสงคราม ซึ่งเป็นบริเวณที่น้ำไหลออกจากบึงก่อนไหลลงสู่แม่น้ำโขง ในบึงมีเกาะแก่งอยู่มากมาย เช่น ดอนแก้ว ดอนโพธิ์ ดอนน่อง ดอนสวรรค์ บนเกาะแก่งเหล่านี้เป็นป่าดิบแล้งที่อุดมสมบูรณ์ ริมบึงมีเขื่อนเพื่อป้องกันตลิ่งพัง

และมีประตุน้ำอยู่ที่ปลายสุดทางทิศใต้ของบึง พื้นที่โดยรอบส่วนใหญ่เป็นที่ราบ แต่มีเนินสลับขึ้นลงอยู่บ้าง มีชุมชนเมืองตั้งอยู่ด้านปลายสุดทางทิศใต้ของบึงและพื้นที่รอบบึงส่วนใหญ่ถูกใช้เพื่อทำนาข้าว พื้นที่รอบๆบึงมีพืชขึ้นอยู่หลายชนิด เช่น ยาง ตะแบกแดง ประดู่ป่า ตะเคียนทอง ส่วนบนเกาะแก่งในบึงจะพบหว้า ไทร มะเดื่อและตะแบกนา ป่าดิบแล้งบนดอนสวรรค์ประกอบไปด้วยไม้ยืนต้นอย่างตะแบก กระบาก แสมขาว พญาสัตบรรณ กันเกรา กระบาก กกสามเหลี่ยม บริเวณริมบึงจะปกคลุมไปด้วยดงของแห้วทรงกระเทียม กกสามเหลี่ยม และผักไผ่น้ำ กลางผิวน้ำของบึงจะพบบัวสายและบัวหลวง ส่วนใต้น้ำจะพบสาหร่ายหางกระรอก สันตะวาใบพายและผักบั้งและพืชน้ำที่ขึ้นรอบๆเกาะแก่งจะเป็นแพงพวยน้ำและบอน

๑๖.๒ เทศกาลและงานประเพณีจังหวัดบึงกาฬ

(๑) งานวันสงกรานต์

ช่วงเดือนเมษายนของทุกปี จะมีการจัดขบวนแห่จากคุ้มวัดต่างๆ เช่น วัดคุ้มเหนือ วัดคุ้มกลาง วัดคุ้มใต้ เป็นต้น เข้าร่วมในประเพณีสงกรานต์ และประชาชนจะสรงน้ำพระตามขบวนแห่ต่างๆ บรรยายากศเต็มไปด้วยความสนุกสนาน และเป็นการคลายร้อนให้กับประชาชนทั่วไป รวมทั้งมีการจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน เช่น ชักเย่อ วิ่งขาโกลกเถก วิ่งกระสอบและการแข่งขันส้มตำ แข่งขันเก็บขยะรักษาความสะอาด ซึ่งเป็นกิจกรรมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ ของเทศบาลตำบลบึงกาฬ

(๒)งานบุญบั้งไฟ

จะจัดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปีซึ่งประเพณีบุญบั้งไฟเป็นประเพณีดั้งเดิมของชาวอำเภอบึงกาฬ โดยเป็นการส่งเสริมประเพณีศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอบึงกาฬ โดยจะมีขบวนแห่บั้งไฟของชุมชนต่างๆ ในเทศบาลตำบลบึงกาฬ เช่น ชุมชนบึงกาฬกลาง ชุมชนบึงกาฬใต้ ชุมชนบึงกาฬเหนือ ชุมชนศรีโสภณ และชุมชนวิศิษฐ์โดยเทศบาลจัดให้มีการประกวดขบวนแห่แข่งบั้งไฟทุกปี

(๓) งานแห่เทียนพรรษา

งานแห่เทียนพรรษาเป็นงานประจำปีของจังหวัด ในช่วงเทศกาลเข้าพรรษา โดยมีการหล่อเทียนพรรษา ประดับตกแต่งเทียนพรรษา และจัดขบวนแห่เทียนพรรษา เข้าประกวดอย่างสวยงาม แล้วนำไปถวายวัดบุพพาราชโมศร (วัดกลาง) ต.บึงกาฬ อ.เมืองบึงกาฬ และวัดสามัคคีอุบลมณี ต.วิศิษฐ์ อ.เมืองบึงกาฬ

(๔) ประเพณีแข่งเรือยาว จังหวัดบึงกาฬ

จัดขึ้นในช่วงสัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนกันยายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงที่แม่น้ำโขงมีมากโดยการแข่งขันเรือยาว ประเพณีนี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. เรือยาวประเภทท้องถิ่นกำหนดฝีพายตั้งแต่ ๔๕ – ๕๕ ฝีพาย
๒. เรือยาวเล็กกำหนดฝีพายตั้งแต่ ๑๕ - ๒๕ ฝีพาย

โดยมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันจำนวนมากมาย ทั้งมาจากต่างจังหวัด สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม เข้ามาร่วมการแข่งขันด้วย

(๕) งานบั้งไฟพญานาค

งานบั้งไฟพญานาค จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ (วันออกพรรษา) ของทุกปีเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มีลักษณะเป็นลูกไฟสีแดงอมส้ม ผุดขึ้นจากแม่น้ำโขงตลอดแนว ซึ่งจะเกิดขึ้นที่, บึงกาฬ, บึงโขงหลง, วัดโพธาราม, วัดอาฮงศิลาวาส และลานพญานาค อำเภอปากคาด

(๖) งานลอยกระทง

ประเพณีลอยกระทง เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของชาวไทย ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒

ตามปฏิทินจันทรคติไทย ตามปฏิทินจันทรคติล้านนา “มักจะ” ตกอยู่ในราวเดือนพฤศจิกายน ประเพณีนี้กำหนดขึ้นเพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์และขอขมาต่อพระแม่คงคา บางหลักฐานเชื่อว่าเป็นการบูชาพระพุทธรูปที่ริมฝั่งแม่น้ำนัมตามหานที และบางหลักฐานก็ว่าเป็นการบูชาพระอุปคุตอรหันต์หรือพระมหาสาวก สำหรับประเทศไทยประเพณีลอยกระทงได้กำหนดจัดในพื้นที่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่ติดกับแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งแต่ละพื้นที่ก็จะมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจแตกต่างกันไป ทุกๆ ปี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ และโรงเรียนในสังกัด ได้ร่วมสืบสาน และอนุรักษ์ประเพณีดังกล่าวเป็นประจำ โดยในปีนี้ได้ประดิษฐ์กระทงที่ทำจากวัสดุที่เป็นธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ และ ใบตอง ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และลดภาวะโลกร้อน พร้อมทั้งได้ส่งนางนพมาศเข้าประกวดเป็นปีแรก ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมกับหน่วยงาน ชุมชน และเป็นการสืบสานวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของไทย

(๗) งานขึ้นปีใหม่

ในคืนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ผู้คนต่างมาร่วมทำบุญ ทางวัดต่างๆ จะมีการประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์ สวดมนต์ข้ามปี เจริญจิตภาวนา เพื่อเป็นการเสริมสิริมงคลให้กับตนเองและครอบครัวตอนเช้าจะมีการทำบุญตักบาตรในวันขึ้นปีใหม่

๑๖. สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือที่เรารู้จักในรูปแบบสินค้าOTOP เป็นแนวคิดเพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้าโดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่าย และอินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นและมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

จังหวัดบึงกาฬ ดำเนินการคัดสรรผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ได้ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีผลิตภัณฑ์ที่เด่นๆ ระดับ ๒ ดาว ถึง ๕ ดาว เหมาะที่จะเป็นของฝากสำหรับผู้มาเยือนแยกออกเป็นระดับ ดังนี้

ระดับ ๕ ดาว จำนวน ๑ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าขาวม้า กลุ่มทอผ้าฝ้ายพื้นเมือง ต.หอคำ อ.เมืองบึงกาฬ (๑๐๙ หมู่ที่ ๒ ต.หอคำ อ.เมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ โทร : ๐๘ ๙๕๗๕ ๓๖๔๙)

ระดับ ๔ ดาว จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าพันคอ(อ.พรเจริญ) ผ้าสบ(อ.บึงโขงหลง) แชมพูสมุนไพรขมิ้น(อ.เซกา) ลูกหยียักษ์ตราแม่ประเนียร(อ.เมืองบึงกาฬ) และกระเทียมดอง(อ.เมืองบึงกาฬ)

ระดับ ๓ ดาว จำนวน ๑๖ ผลิตภัณฑ์ อาทิ ผลิตภัณฑ์โซฟา, จานไม้, จานไม้เอนกประสงค์, ผ้ามัดหมี่, ผ้าห่มลายยกดอก, ขนมหอมม่วง

ระดับ ๒ ดาว จำนวน ๑๕ ผลิตภัณฑ์ อาทิ พัดไม้ไผ่ ไม้กวาดทางมะพร้าว ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว ไม้กวาดดอกหญ้า หมวก กระติบข้าว น้ำพริก

ระดับ ๑ ดาว จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ อาทิ ผลิตภัณฑ์จากรากไม้

วิสัยทัศน์จังหวัดบึงกาฬ (VISION)

ศูนย์กลางทางพาราภาคอีสาน สะพานการค้า การท่องเที่ยว บ้านเมืองน่าอยู่ สู่ประชาคมอาเซียน

พันธกิจจังหวัดบึงกาฬ (MISSION)

๑. มุ่งสร้างและปรับปรุงระบบโครงสร้างบริการพื้นฐาน เพื่อการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ทั่วถึง โดยใช้แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy)
๒. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ภัยทางสังคม ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
๖. พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนการผลิตสินค้าการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์ : ๑) เพิ่มผลผลิตต่อไร่ สินค้าเกษตรได้มาตรฐาน เกษตรกรมีรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ๑) จำนวนแหล่งน้ำได้รับการฟื้นฟูพัฒนา ๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ๓) จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ๔) ผู้ประกอบการแปรรูปสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑) ปรับปรุงพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างครบวงจร ๒) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตโดยเพิ่มองค์ความรู้และเทคโนโลยี ๓) ส่งเสริมกระบวนการผลิตมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๔) แปรรูปสินค้าเกษตรโดยใช้แนวทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์ : ๒) ศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและการส่งออกยางพารา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตยางพาราต่อไร่ ๒) จำนวนแปลงยางพาราเกษตรกรที่มีคุณภาพมาตรฐาน ๓) จำนวนโรงงานต้นแบบ(โรงงานยางเครีป) ๔) ร้อยละของมูลค่าการจำหน่ายผลผลิตจากยางพาราเพิ่มขึ้น

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑) การพัฒนาเพิ่มผลผลิตน้ำยางพารา และลดต้นทุนการผลิต ๒) การพัฒนาคุณภาพน้ำยางพารา ๓) ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพารา ๔) การพัฒนาตลาดและระบบโลจิสติกส์ยางพารา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพการค้า การท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ๑) พัฒนาศักยภาพการค้า การตลาด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑)พัฒนาปัจจัยการค้า การลงทุนชายแดน ๒)สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓)พัฒนาระบบบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกการค้าชายแดน ๔)พัฒนาด้านการตลาดและช่องทางจัดจำหน่าย

เป้าประสงค์ : ๒)พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับมาตรฐาน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ๑)จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ ๒)ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ๓)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑)การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒)ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวจังหวัด ๓)พัฒนาระบบบริหารการตลาด ๔)ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : ๓) ชุมชนเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ๑)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียว ๒)จำนวนฝายต้นน้ำที่สร้างในพื้นที่ป่า ๓)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดการสิ่งแวดล้อมและเมืองน่าอยู่ ๔)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทางเลือก

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑)การอนุรักษ์ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ ๒)อนุรักษ์ดินและน้ำให้คืนสู่ธรรมชาติ ๓)การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ๔)เสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ

เป้าประสงค์ : ๑) รักษาความสงบ ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ๑)ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ๒)ร้อยละที่ลดลงของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอาชญากรรม

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑)การจัดระเบียบสังคม เสริมสร้างการพึ่งพาตนเองของคนในสังคม ๒)ส่งเสริมความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมและยาเสพติด ๓)การป้องกันอุบัติภัย ๔)พัฒนาความร่วมมือชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าประสงค์ : ๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย : ๑)ร้อยละของจำนวนบุคลากรของส่วนราชการที่มีความเข้าใจประชาคมอาเซียน ๒)ร้อยละจำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกทักษะฝีมือแรงงาน ๓)ร้อยละส่วนราชการสถานศึกษา พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหน่วยงานละ ๑ คน

แนวทาง/มาตรการการพัฒนาจังหวัด : ๑)พัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับ AEC ๒)พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ๓)ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชน

แบ่งแยกผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นรายอำเภอ เพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าถึงผลิตภัณฑ์นั้นๆ

๑๖.๑ อำเภอเมืองบึงกาฬ

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์ ทอผ้าฝ้ายพื้นเมือง

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๓๐๑๐๙๔๙๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product) ผ้าขาวม้า

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย:กลุ่มทอผ้าฝ้ายพื้นเมือง

๑๐๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลหอคำ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ โทร : ๐๘ ๙๕๗๕ ๓๖๔๙

๒. กลุ่มผลิตภัณฑ์ลูกหยียักษ์ตราแม่ประเนียร

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๓๐๐๕๒๔๗๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product) ลูกหยียักษ์

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★★★★

ขนาด (Size : cm) กว้าง ๑๘ เซนติเมตร ยาว ๒๕.เซนติเมตร

น้ำหนัก (Weight:g) ๓๐๐ กรัม ราคาขายส่ง ๒๔ บาท ราคาขายปลีก ๓๐ บาท

สถานที่จำหน่าย กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหอคำ๕๘หมู่ที่ ๑ ตำบลหอคำ อำเภอเมืองบึงกาฬ
จังหวัดบึงกาฬติดต่อ:คุณประเนียร ที่หอคำ โทร : ๐๘ ๕๐๐๗ ๒๔๖๐

๓. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มอาชีพปลูกพืชผักปลอดสารพิษ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๓๐๐๖๓๔๙๐๒

ผลิตภัณฑ์ (Product) กระเทียมดอง

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๔๗ หมู่ที่ ๒ ตำบลวิศิษฐ์ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ๓๘๐๐๐
โทร.๐๘ ๗๒๓๗ ๕๐๓๐

๔. กลุ่มผลิตภัณฑ์ขนมทองม้วนและผลผลิตการแปรรูปฯ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๓๐๑๐๙๔๙๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product) ขนมทองม้วน

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: กลุ่มผลิตภัณฑ์ขนมทองม้วนและผลผลิตการแปรรูปฯ
หมู่ที่ ๑๐ บ้านแสนเจริญ ตำบลวิศิษฐ์ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
โทร : ๐๘ ๑๒๖๓ ๔๑๘๘

๑๖.๒ อำเภอพรเจริญ

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มทำข้าวกลิ้งบ้านโคกอุดม

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๔๐๐๙๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้าพันคอ

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๙๙ หมู่ ๑๗ ต.โซพิสัย อ.โซพิสัย จ.บึงกาฬ

๒. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านสุขสาคร

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๔๐๐๘๐๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ขนมทองม้วนงาดำ

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๑๐๒ หมู่ ๔ ต.ดอนหญ้านาง อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๓. กลุ่มนางฉวี นาลา

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๔๐๐๘๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ปลาข้าวปองสุก

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๔ หมู่ ๓ ต.ศรีชมภู อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๔. กลุ่มจักสาน

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๔๐๐๐๖๕๒๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): พัดไม้ไผ่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๙๐ หมู่ ๒ ต.ดอนหญ้านาง อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๕. กลุ่มไม้กวาดบ้านสามแยก

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๔๐๐๐๗๔๗๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ไม้กวาดทางมะพร้าว

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๒๗๑ หมู่ ๒ ต. พรเจริญ อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๕. กลุ่มพัฒนาชุมชนบ้านน้อยเศรษฐี

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๔๐๐๕๐๔๙๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๘ หมู่ ๗ ต. พรเจริญ อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๖. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนน

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๔๐๐๖๘๕๒๐๕

ผลิตภัณฑ์ (Product): น้ำพริกนรก

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๑๑๙ หมู่ ๓ ต. ศรีชมภู อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๗. กลุ่มนางเพียงเพชร ถิ่นสีฐาน

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๔๐๐๘๗๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): น้ำพริกตาแดง

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๕๕ หมู่ ๓ ต. ศรีชมภู อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๘. กลุ่มนางวชิรา นวนลม

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๔๐๐๘๙๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ปลาข้าวปองสุกกิ้นแมงดา

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๑๘๑ หมู่ ๓ ต. ศรีชมภู อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๙. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านสุขสาคร

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๔๐๐๙๒๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้าขาวม้า

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๙ หมู่ ๔ ต. ดอนหญ้านาง อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ

๑๖.๓ โซ่พิสัย

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มรากไม้กลางดงศรีชมภู

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๖๐๐๖๑๕๒๐๓

ผลิตภัณฑ์ (Product): โซ่ฟ้า

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๑๗ หมู่ ๖ ต.ศรีชมภู อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ

๒. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มนายมานะ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๖๐๐๖๕๔๙๐๖

ผลิตภัณฑ์ (Product): จานไม้

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๓๘ หมู่ ๒ ต.เหล่าทอง อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ

๓. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มผลิตภัณฑ์รากไม้โนนศรีสง่า

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๖๐๐๖๙๕๒๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): จานไม้เอนกประสงค์

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๙๙ หมู่ ๑๗ ต.โซ่พิสัย อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ

๔. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มทอผ้าบ้านสามหนอง

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๖๐๐๓๑๔๗๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้าไหมมัดหมี่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๑๒๓ หมู่ ๙ ต.บัวตูม อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ

๕. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มสตรีพัฒนาอาชีพ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code):๔๓๐๖๐๐๖๙๕๒๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): จานไม้เอนกประสงค์

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๒๘ หมู่ ๑๑ ต.บัวตม อ.โซ่พิสัย จ.บึงกาฬ

๑๖.๔ อำเภอเซกา

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มสตรีแปรรูปสมุนไพร

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๑๐๕๒๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product) แชมพูสมุนไพรขมิ้น

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร

ระดับดาว : ★★★★★

๒๗๐/๖ หมู่ที่ ๑๐ บ้านเซกา ถนนเซกา-หนองหึง ตำบลเซกา อำเภอเซกา

จังหวัดบึงกาฬ ๓๘๑๕๐ ติดต่อ : คุณก้านก่อง สิงห์เสน โทร : ๐ ๑๐๖๑ ๖๒๘๐

๒. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มอ้อมทรีทอผ้ามัดหมี่บ้านดงสาร

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๓๐๔๙๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้ามัดหมี่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๒๘ หมู่ ๖ ต.เซกา อ.เซกา จ.บึงกาฬ โทร. ๐๘๔-๗๙๑-๕๐๔๕

๓. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มพัฒนาสตรีทอผ้ามัดหมี่ข้อมกอกเหนือ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๔๖๔๗๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้ามัดหมี่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๖๖ หมู่ ๑๑ ต.เซกา อ.เซกา จ.บึงกาฬ โทร. ๐๘๔-๗๙๑-๕๐๔๕

๔. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มทอผ้า

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๔๗๕๓๐๑

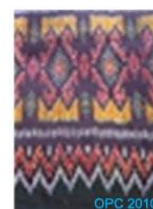
ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้ามัดหมี่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๒ หมู่ ๕ ต.ท่ากอกแดง อ.เซกา จ.บึงกาฬ โทร. ๐๘๔-๗๙๑-๕๐๔๕

๕. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มพัฒนาอาชีพชุมชนบ้านโพธิ์น้อย

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๑๒๓๕๒๐๑

บรรยาย

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้ามัดหมี่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★★★★

สถานที่จำหน่าย: ๒ หมู่ ๕ ต.ท่ากกแดง อ.เซกา จ.บึงกาฬ โทร. ๐๘-๗๘๕๗-๔๙๙๓

๖. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มสนใจสานหมวกบ้านดงสาร

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๑๖๕๒๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): หมวก

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๒๗ หมู่ ๖ ต.เซกา อ.เซกา จ.บึงกาฬ โทร. ๐๘ ๖๔๕๐ ๕๔๗๗

๗. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มทอผ้าขาวม้าบ้านท่ากกแดง

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๑๓๙๕๓๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ผ้าขาวม้า

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ผ้า เครื่องแต่งกาย

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย: ๓๘ หมู่ ๑ ต.ท่ากกแดง อ.เซกา จ.บึงกาฬ

๘. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มส่งเสริมอาชีพแม่บ้านศรีพนาเหนือ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๑๔๔๙๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ที่นอนปิกนิกเด็ก- ผู้ใหญ่

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★

สถานที่จำหน่าย: ๑๙๓ หมู่ ๑๖ ต.เซกา อ.เซกา จ.บึงกาฬ

๙. กลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านทำตะกร้าทางมะพร้าว

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๐๙๐๐๒๓๔๗๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): ตะกร้าทางมะพร้าว

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★

สถานที่จำหน่าย: ๕๔ หมู่ ๒ ต.หนองท่ม อ.เซกา จ.บึงกาฬ

๑๖.๕ อำเภอปากคาด

๑. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านห้วยไม้ซอด

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๑๐๐๐๗๕๒๐๒

ผลิตภัณฑ์ (Product): ข้าวเม่าอบแห้ง

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : อาหาร

ระดับดาว : ★

สถานที่จำหน่าย: ๕๗ หมู่ ๙ ต. ปากคาด อ.ปากคาด จ.บึงกาฬ

๑๖.๖ อำเภอบึงคล้า

๑. กลุ่มจักสานบ้านหนองเดินเหนือ

รหัสผลิตภัณฑ์ (Code): ๔๓๑๓๐๐๐๖๔๗๐๑

ผลิตภัณฑ์ (Product): กระติบข้าวจากต้นคล้า

สินค้าสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๒๕๕๓

ประเภทผลิตภัณฑ์ : ของใช้

ระดับดาว : ★★

สถานที่จำหน่าย : ๑๑๓ หมู่ ๒ ต. หนองเดิน อ.บึงคล้า จ.บึงกาฬ

ทำเนียบ ผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ

๑.	นายสมพงษ์	อรุณโรจน์ปัญญา (รทท.)	๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ - ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕
๒.	นายสมพงษ์	อรุณโรจน์ปัญญา	๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
๒.	นายพรศักดิ์	เจียรนัย	๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ - ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕
๓.	นายธงชัย	ลือออดุลย์	๑๙ พฤศจิกายน - ปัจจุบัน

ทำเนียบ รองผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ

๑.	นายสมพงษ์	อรุณโรจน์ปัญญา	๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ - ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕
๒.	นายศุภชัย	เหลื่องแสงทอง	๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ - ๒๒ มกราคม ๒๕๕๕
๓.	นายเลอเกียรติ	แก้วศรีจันทร์	๙ มกราคม ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน
๔.	พ.อ.อ.ปัญญา	สระทองอุ่น	๓๐ มกราคม ๒๕๕๕ - ๔ มีนาคม ๒๕๕๕
๕.	นายเทวัญ	สรณ์นิกร	๕ มีนาคม ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน

สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ

กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

โทร. ๐-๔๒๔๙-๒๗๑๙, ๐-๔๒๔๙-๒๗๑๖

ธันวาคม ๒๕๕๕

บรรยายสรุปจังหวัดบึงกาฬ